

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1057/2014 z dnia 8 października 2014 r. dotyczące wykonania art. 11 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 753/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1058/2014 z dnia 8 października 2014 r. zmieniające po raz 221. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1059/2014 z dnia 8 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 15
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1060/2014 z dnia 8 października 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1061/2014 z dnia 8 października 2014 r. ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru 24

DECYZJE

2014/699/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 czerwca 2014 r. określająca stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na 25. sesji Komisji Rewizyjnej OTIF w odniesieniu do pewnych zmian w Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) oraz w załącznikach do tej konwencji 26

★ Decyzja Rady 2014/700/WPZiB z dnia 8 października 2014 r. zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	34
★ Decyzja wykonawcza Rady 2014/701/WPZiB z dnia 8 października 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2011/486/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie	37
2014/702/UE:	
★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 7 października 2014 r. zmieniająca decyzję 2007/131/WE w sprawie udostępnienia w sposób zharmonizowany widma radiowego na potrzeby urzędów wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową na terytorium Wspólnoty (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7083)	48

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszającego cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe, oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013)	57
★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EU) nr 722/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe (Dz.U. L 192 z 1.7.2014)	58
★ Sprostowanie do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 6, tom 2, s. 252)	59
★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009)	60

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1057/2014

z dnia 8 października 2014 r.

dotyczące wykonania art. 11 ust. 1 i 4 rozporządzenia (UE) nr 753/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 753/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 753/2011.
- (2) W dniach 11 lutego, 18 marca, 16 maja, 30 lipca i 20 sierpnia 2014 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany na mocy pkt 30 rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1988 (2011) zaktualizował i zmienił wykaz osób, grup, przedsiębiorstw i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 753/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 753/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Rady

M. LUPI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

- I. Do wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia (UE) 753/2011 zostają dodane poniższe pozycje
- A. Osoby powiązane z talibami
1. **Qari Rahmat** (*alias*: Kari Rahmat).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: dowódca talibów od co najmniej lutego 2010 r. **Adres:** **a)** miejscowość Kamkai, dystrykt Achin (Aczin), prowincja Nangarhar, Afganistan, **b)** prowincja Nangarhar, Afganistan. **Data urodzenia:** **a)** 1981 r., **b)** 1982 r. **Miejsce urodzenia:** Shadal (lub Shadaal) Bazaar, dystrykt Achin (Aczin), prowincja Nangarhar, Afganistan. **Inne informacje:** **a)** pobiera podatki i łapówki w imieniu talibów, **b)** utrzymuje kontakty z talibskimi bojownikami w prowincji Nangarhar w Afganistanie, dostarcza im informacje, wytyczne, broń i zapewnia zakwaterowanie; zakładał improwizowane urządzenia wybuchowe (IED) oraz prowadził ataki wymierzone przeciwko Międzynarodowemu Siłom Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) i siłom afgańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 21.8.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Qari Rahmat jest dowódcą talibów od co najmniej lutego 2010 r. Na początku 2013 r. Rahmat był dowódcą talibów w rejonie Shadaal Bazaar dystryktu Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar w Afganistanie. Rahmat kierował działaniami ok. 300 talibskich bojowników w dystrykcie Achin (Aczin) oraz zapewniał im wytyczne operacyjne i broń. Pod koniec 2012 r. Rahmat przeprowadził atak na siły afgańskie w dystrykcie Kot w prowincji Nangarhar w Afganistanie. Od połowy 2012 r. służył pod dowództwem przywódcy talibskiego gabinetu cieni dystryktu Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar w Afganistanie. W tym okresie Rahmat wspomagał działania talibów: zakładał improwizowane urządzenia wybuchowe oraz prowadził ataki wymierzone przeciwko Międzynarodowemu Siłom Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) i siłom afgańskim.

Rahmat pobiera także podatki i łapówki w imieniu talibów. Od początku 2013 r. Rahmat pobierał w imieniu talibów podatki od handlarzy narkotyków działających w Shadaal Bazaar w dystrykcie Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar. Od połowy 2012 r. Rahmat kierował pobieraniem na rzecz talibów podatków od handlarzy narkotyków.

Rahmat dostarcza talibom informacje wywiadowcze. Od początku 2013 r. Rahmat dostarczał swoim talibskim przełożonym informacje o działaniach urzędników rządu afgańskiego i afgańskich sił bezpieczeństwa w dystrykcie Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar. Od połowy 2012 r. Rahmat gromadził dla talibów informacje wywiadowcze od pracowników afgańskiego rządu, a także prowadził na rzecz talibów dochodzenia w celu ujawnienia informatorów ISAF i rządu afgańskiego.

Rahmat zapewniał również talibskim bojownikom uzbrojenie, zakwaterowanie i wytyczne. Pod koniec 2012 r. Rahmat zaczął dostarczać talibom granaty o napędzie rakietowym, karabiny maszynowe PKM i karabiny szturmowe AK-47. Udzielał także schronienia bojownikom talibskim w swoim domu dla gości oraz udzielał im w tym czasie wytycznych taktycznych. Od końca 2011 r. Rahmat miał w dystrykcie Achin (Aczin) dom dla gości, w którym często zatrzymywali się talibowie.

2. **Qari Saifullah Tokhi** (*alias*: **a)** Qari Saifullah, **b)** Qari Saifullah Al Tokhi, **c)** Saifullah Tokhi, **d)** Qari Sahab).

Tytuł: qari. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** zastępca gubernatora prowincji Zabul (Zabol), Afganistan, w talibskim gabinecie cieni oraz dowódca operacyjny na tym terenie. **Adres:** rejon Chalo Bawari, miasto Quetta (Kweta), prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Data urodzenia:** ok. 1964 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Daraz, dystrykt Jaldak (Dżaldak) wa Tarnak, prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b)** odpowiedzialny za zakładanie improwizowanych urządzeń wybuchowych i organizowanie ataków samobójczych, **c)** wygląd: wzrost: 180 cm; waga: ok. 90 kg; budowa ciała: atletyczna; kolor oczu: brązowy; kolor włosów: rudy; kolor skóry: brązowawy, **d)** szczególne cechy wyglądu: duża okrągła twarz, pełna broda, kuleje — ma plastikową protezę lewego podudzia,

e) pochodzenie etniczne: Pasztun; należy do plemienia Tokhi (inna pisownia: Torchi), podplemię Barkozai (inna pisownia: Bakorzai), klan Kishta Barkorzai (niższy Barkorzai), **f)** stan cywilny: żonaty, **g)** imię i nazwisko ojca: Agha Mohammad, **h)** imię i nazwisko brata: Humdullah. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 19.3.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Qari Saifullah Tokhi jest zastępcą gubernatora we wschodniej części prowincji Zabul (Zabol) w Afganistanie w talibskim gabinecie cieni oraz dowódcą operacyjnym w tym regionie. Bezpośrednio dowodził dwiema grupami liczącymi ok. 50 bojowników talibskich; podlegali mu także dowódcy talibscy w prowincji Zabul (Zabol). Qari Saifullah Tokhi wykorzystywał te grupy do organizowania działań terrorystycznych skierowanych przeciwko rządowi Islamskiej Republiki Afganistanu i siłom koalicyjnym we wschodniej części prowincji Zabul (Zabol). Qari Saifullah Tokhi wydawał też rozkazy podwładnym, którzy przeprowadzali ataki z użyciem improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED), z użyciem broni strzeleckiej oraz ataki raketowe w prowincji Zabul (Zabol).

W nocy 2 grudnia 2012 r. w dystrykcie Kalat w prowincji Zabul (Zabol) w Afganistanie zginęło trzech bojowników talibskich. Zostali oni przyłapani na instalowaniu IED i zabici podczas tej akcji. Wszyscy trzej byli znani jako ludzie Qariego Saifullaha Tokhiego.

W dniu 14 stycznia 2012 r. sześciu talibskich rebeliantów podlegających Qariemu Saifullahowi Tokhiemu zaatakowało konwój Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF). Ataku tego z użyciem granatów o napędzie raketowym dokonali niedaleko miejscowości Abdul Haq Kalay w dystrykcie Tarnak Wa Jaldak (Dzaldak).

W dniu 28 września 2011 r. dwóch zamachowców samobójców pod rozkazami dowódcy talibskiego Qariego Saifullaha Tokhiego planowało ataki. Jeden z nich planował atak na zespół ds. odbudowy prowincji w dystrykcie Kalat w prowincji Zabul (Zabol). Drugi zamachowiec samobójca zamierzał zaatakować bazę ISAF w dystrykcie Shajoy (Szachdżoj). Zamachowcy samobójcy planowali przeprowadzić atak na bazy sił koalicyjnych między dniem 29 września a dniem 1 października 2011 r.

W dniu 20 kwietnia 2011 r. talibowie pod przywództwem Qariego Saifullaha Tokhiego ostrzegli lokalne sieci telefonii komórkowej, by zakończyły świadczenie usług w prowincji Zabul (Zabol). Talibowie zagrozili, że gdyby żądanie to nie zostało spełnione, zniszczą anteny tych sieci wzdłuż dróg w prowincji Zabul (Zabol).

W dniu 25 listopada 2010 r. Qari Saifullah Tokhi rozkazał dowódcy talibskiemu i podgubernatorowi dystryktu Atghar w talibskim gabinecie cieni w prowincji Zabul (Zabol) przetransportować lekką broń do miasta Qalat (Kalat), stolicy prowincji Zabul (Zabol). Transport ten zawierał ok. 25 karabinów Kałasznikowa, 10 karabinów maszynowych, pięć granatów o napędzie raketowym i 20 granatów. Zamachowcy samobójcy planowali wykorzystanie tej broni przeciwko siłom ISAF i afgańskim narodowym siłom bezpieczeństwa; ataki te miały być w szczególności wymierzone przeciwko drugiej brygadzie Afgańskiej Armii Narodowej i siedzibie głównej policji.

3. Yahya Haqqani (alias: a) Yaya, b) Qari Sahab)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wyższy rangą członek Sieci Haqqani (HQN). **Adres:** medresa Haqqani na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data urodzenia:** a) 1982 r., b) 1978 r. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) aktywnie zaangażowany w wojskową, finansową i propagandową działalność grupy, b) ranny w nogę, c) imię i nazwisko ojca: Hajji Meyawar Khan (nie żyje). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Yahya Haqqani jest wyższym rangą członkiem Sieci Haqqani (HQN) aktywnie zaangażowanym w wojskową, finansową i propagandową działalność grupy. Yahya działał jako de facto szef grupy pod nieobecność najwyższych rangą przywódców: Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego (szwagier Yahyi), Badruddina Haqqaniego (zmarł, wcześniej znajdujący się w wykazie) i Khalila Haqqaniego. Yahya pełnił także obowiązki logistyka HQN oraz ułatwiał zdobywanie środków finansowych dla dowódców Haqqani, w tym podwładnego nieżyjącego już przywódcy HQN, Sangina Zadrana Shera Mohammada i szefa operacji samobójczych HQN, Abdula Raufa Zakira. Yahya działał także jako tłumacz arabskiego i posłaniec Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego.

Yahya prowadził istotne działania ułatwiające, które wspierały ataki i inną działalność HQN. Na początku 2013 r. ułatwiał zdobywanie środków finansowych dla bojowników HQN. Także na początku 2013 r. Yahya koordynował przekazywanie dostaw ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich wyższemu rangą przywódcy Khalilowi Haqqanemu. W 2012 r. Yahya koordynował dystrybucję improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED) i sprzętu komunikacyjnego, a także monitorował przygotowania do ataku na koalicyjną wysuniętą bazę operacyjną w prowincji Logar w Afganistanie, przeprowadzonego w dniu 7 sierpnia 2012 r. przez HQN; w ataku tym rannych zostało 13 osób, w tym 11 afgańskich cywili. Prawdopodobnie Yahya wiedział wcześniej o ataku przeprowadzonym w czerwcu 2011 r. pod dowództwem Sirajuddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego na hotel Intercontinental w Kabulu w Afganistanie. W ataku tym zginęło 18 osób, a 12 zostało rannych. Od 2011 r. Yahya przekazywał dowódcom operacji HQN pieniądze od Sirajuddina Haqqaniego.

Yahya działał czasami jako łącznik między HQN a Al-Kaidą (AQ), a co najmniej od połowy 2009 r. utrzymuje kontakty z AQ. Działając w tym charakterze, Yahya dostarczał pieniądze na osobiste wydatki członkom AQ w regionie. Od połowy 2009 r. był głównym łącznikiem HQN z zagranicznymi bojownikami, w tym Arabami, Uzbekami i Czeczenami.

Yahya prowadził także działalność medialną i propagandową HQN i talibów oraz zarządzał tą działalnością. Od początku 2012 r. Yahya zwykle spotykał się z Sirajuddinem Haqqanim, aby uzyskać ostateczną aprobatę dla talibskich propagandowych filmów wideo, które nakręcił Yahya. Yahya jest zaangażowany w działalność medialną HQN od co najmniej 2009 r., gdy pracował ze studia w medresie HQN przy montażu filmów wideo nakręconych przez bojowników w Afganistanie. Od końca 2011 r. Yahya otrzymywał pieniądze na wydatki HQN związane z mediami od Sirajuddina Haqqaniego lub kogoś z jego zastępców.

Od początku 2012 r. Yahya jeździł około dwa razy na miesiąc, czasami z Saidullahem Janem, by spotkać się z niezującym już wysłannikiem HQN ds. finansowych, Nasiruddinem Haqqanim.

4. **Saidullah Jan** (*alias*: Abid Khan).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wyższy rangą członek Sieci Haqqani (HQN) od 2013 r. **Data urodzenia:** 1982 r. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Giyan (Gajan), prowincja Paktika, Afganistan. **Inne informacje:** a) zapewniał bardzo istotne wsparcie ułatwiające działania kierowcom transportującym amunicję HQN, a także wsparcie w zakresie pojazdów, b) od 2011 r. był także zaangażowany w rekrutację prowadzoną przez grupę, c) nazwisko ojca brzmi Bakhta Jan. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Saidullah Jan został umieszczony w wykazie w dniu 31 lipca 2014 r. na podstawie pkt 2 rezolucji nr 2160 (2014) za „uczestnictwo w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu aktów lub działań” przez osoby umieszczone w wykazie i inne osoby, grupy, przedsiębiorstwa i podmioty związane z talibami i stanowiące zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w Afganistanie, „w porozumieniu z nimi, pod ich nazwą, w ich imieniu lub w ramach wsparcia dla nich”, oraz „za wspieranie w inny sposób ich aktów lub działań”.

Saidullah Jan jest wyższym rangą członkiem Sieci Haqqani (HQN) od 2013 r.; działał również czasami jako zastępca szefa HQN, dowódca HQN w północnej strefie Afganistanu oraz jako jeden z głównych logistycznych koordynatorów HQN.

Pod koniec 2013 r. Saidullah zapewniał bardzo istotne wsparcie ułatwiające działania kierowcom transportującym amunicję HQN, a także wsparcie w zakresie pojazdów. Od końca 2011 r. Saidullah był także zaangażowany w rekrutację prowadzoną przez grupę oraz przeprowadzał ocenę co najmniej jednego nowego członka HQN.

Pod koniec 2013 r. Saidullah odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie kwatermistrza HQN: Khalila Ahmeda Haqqaniego (TL.H.150.11.), Fazla Rabiego i innych członków HQN, w tym osoby ułatwiającej przeprowadzanie ataków. W 2010 r. Saidullah odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie grupy przywódców HQN, w tym niezującego już działacza HQN, Ahmeda Jana Wazira Akhtara Mohammada.

Pod koniec 2013 r. Saidullah cieszył się, według doniesień, zaufaniem członków Al-Kaidy jako wspólnik HQN, do którego można się zwrócić o pomoc w przypadku wszelkich kłopotów, także w razie aresztowania.

Od początku 2012 r. Saidullah Jan jeździł czasami z Yahyą Haqqanim, by spotkać się z niezującym już wysłannikiem HQN ds. finansowych, Nasiruddinem Haqqanim.

5. **Muhammad Omar Zadran** (*alias*: Mohammad-Omar Jadran).

Tytuł: a) maulawi, b) mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** od 2013 r. przywódca Sieci Haqqani (HQN) dowodzący ponad 100 bojownikami w prowincji Khost (Chost) w Afganistanie. **Data urodzenia:** 1958 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Sultan Kheyl, dystrykt Spera, prowincja Khost (Chost), Afganistan. **Adres:** pogranicze afgańsko-pakistańskie. **Inne informacje:** zaangażowany w przygotowywanie ataków na siły afgańskie i międzynarodowe w Afganistanie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Muhammad Omar Zadran (Omar) jest od 2013 r. jednym z przywódców Sieci Haqqani (HQN) dowodzącym ponad 100 bojownikami w prowincji Khost (Chost) w Afganistanie. Od 2005 r. Omar działał jako gubernator dystryktu w gabinecie cieni HQN oraz jeden z dowódców podlegający przywódcy HQN, Sirajuddinowi Jallaluddinowi Haqqanemu; co najmniej od 2006 r. planował ataki w imieniu HQN lub zlecano mu planowanie takich ataków. Omar współpracował z talibami: w 2010 r. był członkiem talibskiej Rady Szury utworzonej przez talibów, aby omawiać kwestie logistyczne dotyczące działań buntowników, potrzeby, szkolenia, zadania dla dowódców oraz rozmieszczanie komórek terrorystycznych w południowo-wschodnim Afganistanie. Również w 2010 r. Omar otrzymywał rozkazy od Sirajuddina Haqqaniego.

Omar uczestniczył w imieniu HQN i talibów w przygotowywaniu i planowaniu ataków na obywateli afgańskich, rząd afgański i pracowników sił koalicyjnych w Afganistanie. Na początku 2013 r. Omar kierował przemytem materiałów wybuchowych do Afganistanu. W 2012 r. Omar i kilkudziesięciu innych członków HQN pracowali nad atakiem na obóz sił koalicyjnych przy pomocy przeniesionego na pojeździe improwizowanego urządzenia wybuchowego; był także zaangażowany w planowanie ataków na siły w prowincji Paktiya (Paktija) w Afganistanie. Od 2011 r. Omar był zaangażowany w planowanie ataków samobójczych. W 2010 r. jeden z dowódców HQN zlecił Omarowi porwanie i zabójstwo lokalnych obywateli afgańskich pracujących na rzecz sił koalicyjnych w prowincjach Khost (Chost), Paktia (Paktija), Paktika i Baghlan w Afganistanie.

W 2010 r. Omar i inni przywódcy bojowników w regionie uzgodnili nasilenie ataków na siły rządu afgańskiego i siły koalicyjne, zdobycie i kontrolowanie różnych dystryktów, zakłócanie wyborów do zgromadzenia narodowego oraz operacje dotyczące budowy dróg, a także działania służące rekrutacji lokalnej młodzieży.

- II. **W wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia (UE) 753/2011 wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób zastępuje się poniższymi wpisami.**
- A. *Osoby powiązane z talibami*
1. **Malik Noorzai** (*alias: a*) hadzi Malik Noorzai, **b**) hadzi Malak Noorzai, **c**) hadzi Malek Noorzai, **d**) hadzi Maluk, **e**) hadzi Aminullah).

Tytuł: hadzi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** finansista talibski. **Adres:** **a**) Boghra Road, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan, **b**) Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan. **Data urodzenia:** **a**) 1957 r., **b**) 1960 r., **c**) 1 stycznia 1963 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miasto graniczne Chaman, Pakistan, **b**) Pishin, prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Nr paszportu:** paszport pakistański nr FA0157612, wydany 23 lipca 2009 r., wygasa 22 lipca 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r., wydany na nazwisko Allah Muhammad. **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 54201-247561-5, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Inne informacje:** **a**) jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często podróżuje do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz do Japonii, **b**) od 2009 r. ułatwiał działalność talibów, w tym przez rekrutację bojowników i zapewnianie wsparcia logistycznego, **c**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **d**) należy do plemienia Noorzai, **e**) brat Faizullaha Khana Noorzaia, **f**) imię i nazwisko ojca brzmi hadzi Akhtar Muhammad. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Malik Noorzai jest biznesmenem mającym siedzibę w Pakistanie; wspiera finansowo talibów. Malik i jego brat Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan zainwestowali miliony dolarów w różne przedsiębiorstwa przynoszące korzyść talibom. Pod koniec 2008 r. przedstawiciele talibów zwrócili się do Malika jako do przedsiębiorcy, u którego można inwestować talibskie środki finansowe. Przynajmniej od 2005 r. Malik ofiarował również osobiście dziesiątki tysięcy dolarów oraz rozdzielił setki tysięcy dolarów wśród talibów; część tej kwoty została zebrana wśród darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej i z Pakistanu, część zaś była własnością samego Malika. Malik dysponował również w Pakistanie rachunkiem w ramach systemu hawala, na którym lokowano dziesiątki tysięcy dolarów przekazywanych co kilka miesięcy z Zatoki Perskiej w celu wspierania działalności talibów. Malik ułatwiał również działalność talibów. W 2009 r. Malik od 16 lat pełnił funkcję głównego opiekuna medresy (szkoły religijnej) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; medresa ta była wykorzystywana przez talibów do indoktrynacji i szkolenia rekrutów. Malik przekazywał między innymi środki finansowe na wspieranie wspomnianej medresy. Malik wraz ze swoim bratem był również zaangażowany w przechowywanie pojazdów, które wykorzystywano w talibskich operacjach z udziałem zamachowców samobójców, a także pomagał w przemieszczaniu się bojowników

talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie. Malik jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często odwiedza Dubaj i Japonię w interesach. Już w 2005 r. Malik miał w Afganistanie firmę importującą pojazdy, która sprowadzała pojazdy z Dubaju i z Japonii. Importował samochody, części samochodowe oraz odzież z Dubaju i z Japonii do swoich firm, w które zainwestowali dwaj dowódcy talibscy. W połowie 2010 r. Malik wraz ze swoim bratem doprowadzili do zwolnienia setek kontenerów z ładunkiem wartym prawdopodobnie miliony dolarów; władze pakistańskie przejęły te kontenery na początku tego roku, ponieważ były przekonane, że ich odbiorcy mają powiązania z terroryzmem.

2. **Khairullah Barakzai Khudai Nazar** (*alias*: **a**) hadzi Khairullah, **b**) hadzi Khair Ullah, **c**) hadzi Kheirullah, **d**) hadzi Karimullah, **e**) hadzi Khair Mohammad).

Tytuł: hadzi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** współwłaściciel Haji Khairullah Haji Sattar Money Exchange. **Data urodzenia:** 1965 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Zumbaleh, dystrykt Nahr-e Saraj, prowincja Helmand, Afganistan, **b**) miejscowość Mirmadaw, dystrykt Gereshk (Gereszk), prowincja Helmand, Afganistan, **c**) Qilla Abdullah, prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Nr paszportu:** BP4199631 (paszport pakistański, wygasa 25 czerwca 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r.). **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 5440005229635, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Adres:** Abdul Manan Chowk, Pashtunabad, Quetta (Kweta), prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Inne informacje:** **a**) związany także z Abdulem Satarem Abdulem Mananem, **b**) należy do plemienia Barakzai, **c**) imię i nazwisko ojca: Khudai Nazar, **d**) inne imię i nazwisko ojca: Nazar Mohammad. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 29.6.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Khairullah Barakzai Khudai Nazar jest współwłaścicielem i pracownikiem Haji Khairullah Haji Sattar Money Exchange (HKHS). Pod koniec 2009 r. Khairullah i Abdul Satar Abdul Manan mieli równy udział w HKHS. Wspólnie prowadzili oni w Afganistanie, Pakistanie i Dubaju usługi hawala znane jako HKHS oraz zarządzali oddziałem HKHS na pograniczu afgańsko-pakistańskim. Na początku 2010 r. Khairullah był szefem oddziału HKHS w Kabulu. Od 2010 r. Khairullah świadczył usługi hawala wyższym rangą dowódcem talibów i udzielał talibom pomocy finansowej. Khairullah, wraz ze swoim współlnikiem w interesach Satarem, przekazał ruchowi talibów tysiące dolarów na wsparcie ich działań w Afganistanie. Od 2008 r. Khairullah i Satar zbierali pieniądze od darczyńców i rozdzielali fundusze między talibów, wykorzystując swoją hawalę.

3. **Ahmed Shah Noorzai Obaidullah** (*alias*: **a**) mułła Ahmed Shah Noorzai, **b**) hadzi Ahmad Shah, **c**) hadzi mułła Ahmad Shah, **d**) mauławi Ahmed Shah, **e**) mułła Mohammed Shah).

Tytuł: **a**) mułła, **b**) mauławi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** świadczy usługi finansowe, z których korzystają Ghul Agha Ishakzai i inni talibowie w prowincji Helmand. **Data urodzenia:** **a**) 1 stycznia 1985 r. **b**) 1981 r. **Miejsce urodzenia:** Quetta (Kweta), Pakistan. **Nr paszportu:** paszport pakistański nr NC5140251, wydany 23 października 2009 r., wygasa 22 października 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r. **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 54401-2288025-9, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Adres:** Quetta (Kweta), Pakistan. **Inne informacje:** **a**) właściciel i prowadzący Roshan Money Exchange. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 26.2.2013 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmed Shah Noorzai Obaidullah jest właścicielem i prowadzi Roshan Money Exchange, zapewniając finansowe, materialne lub technologiczne wsparcie talibom, a także świadczy na ich rzecz usługi finansowe lub inne. Roshan Money Exchange przechowuje i przekazuje fundusze na wsparcie wojskowych działań talibów i ich roli w handlu narkotykami w Afganistanie. W 2011 r. Roshan Money Exchange był jednym z podstawowych źródeł finansowania (lub „hawala”) wykorzystywanych przez urzędników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie.

Ahmed Shah przez wiele lat świadczył usługi hawala przywódcom talibskim w prowincji Helmand, a w 2011 r. był zaufanym talibskim dostawcą usług finansowych. Na początku 2012 r. talibowie polecieli Ahmedowi Shahowi przekazać pieniądze do kilku hawali w miejscowości Lashkar Gah, w prowincji Helmand, skąd wyżsi rangą przywódcy talibscy mogli przydzielać środki finansowe.

Pod koniec 2011 r. Ahmed Shah zebrał setki tysięcy USD, by przekazać je talibskiej komisji finansowej, oraz przekazał setki tysięcy USD na rzecz talibów, w tym wysokich rangą dowódców talibskich. Również pod koniec 2011 r. Ahmed Shah otrzymał poprzez oddział hawala w Quetta (Kweta) w Pakistanie przekaz pieniężny w imieniu talibów; z pieniędzy tych zakupiono nawozy i części IED, w tym baterie i lont. W połowie 2011 r. przewodniczący talibskiej komisji finansowej, Gul Agha Ishakzai, polecił Ahmedowi Shahowi złożenie w depozycie w Roshan Money Exchange kilku milionów USD na potrzeby talibów. Gul Agha wyjaśnił, że gdy potrzebny będzie przekaz, poinformuje Ahmeda Shaha, kto będzie odbiorcą ze strony talibów.

Ahmed Shah miałby wtedy zapewnić wymagane środki finansowe poprzez system hawala. Od drugiej połowy 2010 r. Ahmed Shah przynosił pieniądze między Pakistanem a Afganistanem na potrzeby przywódców talibskich i handlarzy narkotyków. Prócz takich działań ułatwiających działalność Ahmed Shah podarował również talibom w 2011 r. duże, choć nieokreślone sumy pieniędzy.

4. **Jalaluddin Haqqani** (*alias: a)* Jalaluddin Haqqani, *b)* Jallalouddin Haqqani, *c)* Jallalouddine Haqqani).

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister ds. granic (reżim talibski). **Data urodzenia:** *a)* ok. 1942 r., *b)* ok. 1948 r. **Miejsce urodzenia:** *a)* rejon Garda Saray, dystrykt Waza Zadran, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan; *b)* dystrykt Neka, prowincja Paktika, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** *a)* ojciec Sirajuddina Jallalouddine'a Haqqaniego; Nasiruddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego (nie żyje); *b)* brat Mohammada Ibrahima Omariego i Khalila Ahmeda Haqqaniego; *c)* jest aktywnym przywódcą talibskim, *d)* prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, *e)* od 2008 r. szef talibskiej szury Miram Shah, *f)* należy do plemienia Zadran. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Jalaluddin Haqqani utrzymuje ścisłe kontakty z Mohammedem Omarem i pozostawał w bliskich stosunkach z Osamą bin Ladenem (nie żyje). Jest ojcem Sirajuddina Jallalouddine'a Haqqaniego, Nasiruddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego (nie żyje), a także bratem Mohammada Ibrahima Omariego i Khalila Ahmeda Haqqaniego. Jest aktywnym przywódcą talibskim. Jalaluddin Haqqani był również łącznikiem między Al-Kaidą a talibami w 2007 r. Był przewodniczącym talibskiej „rady Miram Shah” od czerwca 2008 r.

Początkowo był przywódcą partii Mwalawi Hezbi Islami w prowincjach Khost (Chost), Paktika i Paktia (Paktija). Później przyłączył się do talibów i został mianowany ministrem ds. granic. Po upadku reżimu talibskiego wraz z osobami wywodzącymi się z talibów i Al-Kaidy uciekł do Północnego Waziristanu i zaczął przegrupowywać swoje bojówki do walki z rządem Afganistanu.

Haqqani został oskarżony o udział w zamachu bombowym na ambasadę Indii w Kabulu w 2008 r. oraz próbę zamordowania prezydenta Hamida Karzaja podczas parady wojskowej wcześniej tego samego roku. Haqqani był również zamieszany w atak na budynki ministerstwa w Kabulu w lutym 2009 r.

Jalaluddin Haqqani jest założycielem Sieci Haqqani.

5. **Nasiruddin Haqqani** (*alias: a)* Naseer Haqqani, *b)* Dr Naseer Haqqani, *c)* Nassir Haqqani, *d)* Nashir Haqqani, *e)* Naseruddin, *f)* Dr Alim Ghair).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: przywódca Sieci Haqqani, która działa z Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. **Data urodzenia:** ok. 1970–1973 r. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Neka, prowincja Paktika, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** Pakistan. **Inne informacje:** *a)* syn Jalaluddina Haqqaniego, *b)* podróżował do Arabii Saudyjskiej i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by zbierać środki finansowe dla talibów, *c)* według doniesień nie żyje od 2013 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 20.7.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Sieć Haqqani jest stowarzyszoną z talibami bojówką, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. Sieć ta należy do najaktywniejszych grup rebelianckich w Afganistanie i jest odpowiedzialna za wiele głośnych zamachów. Siecią dowodzą trzej najstarsi synowie Jala-luddina Haqqaniego, wśród nich — Nasiruddin Haqqani.

Nasiruddin Haqqani sprawuje funkcję emisariusza Sieci Haqqani i większość czasu spędza, przeprowadzając zbiórki pieniędzy. W 2004 r. pojechał z talibskim współnikiem do Arabii Saudyjskiej, by zebrać środki finansowe dla talibów. W 2004 r. dostarczył też bojownikom w Afganistanie środki finansowe, by zakłócić afgańskie wybory prezydenckie. Co najmniej od 2005 do 2008 r. Nasiruddin Haqqani zbierał środki finansowe dla Sieci Haqqani, odbywając w tym celu liczne podróże, w tym regularnie udając się w 2007 r. do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, a w 2008 r. do innego państwa Zatoki Perskiej.

Od połowy 2007 r. środki finansowe Haqqaniego prawdopodobnie pochodzą z trzech głównych źródeł: darowizn z regionu Zatoki Perskiej, handlu narkotykami oraz płatności od Al-Kaidy. Pod koniec 2009 r. Nasiruddin Haqqani otrzymał kilkaset tysięcy dolarów — do wykorzystania na działania Sieci Haqqani — od osób związanych z Al-Kaidą na Półwyspie Arabskim.

6. **Abdul Habib Alizai** (*alias: a*) Haji Agha JanAlizai **b**) Hajji Agha Jan **c**) Agha Jan Alazai **d**) Haji Loi Lala **e**) Loi Agha **f**) Abdul Habib **g**) Agha Jan Alizai اغا جان عاليزي (wcześniej znajdujący się w wykazie pod tym nazwiskiem)).

Tytuł: hadzi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** zarządzał siecią przemytu narkotyków w prowincji Helmand w Afganistanie. **Data urodzenia:** **a**) 15 października 1963 r. **b**) 14 lutego 1973 r. **c**) 1967 r. **d**) ok. 1957 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Yatimchai, dystrykt Musa Qala, prowincja Helmand, Afganistan, **b**) prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a**) regularnie podróżował do Pakistanu. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.11.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Agha Jan Alizai kierował jedną z największych sieci handlu narkotykami w prowincji Helmand w Afganistanie i dostarczał talibom środki finansowe w zamian za ochronę narkobiznesu. W 2008 r. grupa handlarzy narkotyków, w tym Alizai, zgodziła się płacić talibom podatek od ziemi, na której uprawiany był mak na opium, w zamian za zgodę talibów na organizowanie transportu materiałów narkotykowych. Talibowie zgodzili się także chronić handlarzy i składy narkotyków w zamian za schronienie i transport dla bojowników talibskich. Alizai był ponadto zamieszany w zakup broni dla talibów i regularnie podróżował do Pakistanu na spotkania z wyższymi rangą przywódcami talibskimi. Pomagał talibom także zdobywać fałszowane irańskie paszporty, by mogli podróżować do Iranu na szkolenia. W 2009 r. dostarczył paszport i środki finansowe przywódcy talibów, by mógł dostać się do Iranu.

7. **Ahmed Jan Wazir Akhtar Mohammad** (*alias: a*) Ahmed Jan Kuchi, **b**) Ahmed Jan Zadran)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a**) kluczowy dowódca Sieci Haqqani działającej na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b**) jest zastępcą, rzecznikiem i doradcą wyższego rangą dowódcy Sieci Haqqani Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego. **Data urodzenia:** 1963 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Barlach, dystrykt Qareh Bagh (Karabagh), prowincja Ghazni, Afganistan. **Inne informacje:** **a**) urzędnik w Ministerstwie Finansów (reżim talibski), **b**) współpracuje z Najwyższą Radą Talibską, **c**) podróżował za granicę, **d**) współpracuje z talibskimi dowódcami w prowincji Ghazni w Afganistanie oraz dostarcza im pieniądze, broń, sprzęt komunikacyjny i towary, **e**) według doniesień nie żyje od 2013 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 6.1.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmed Jan Wazir jest jednym z najważniejszych dowódców Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami grupy bojowników działającej z pogranicza afgańsko-pakistańskiego. Ahmed Jan Wazir jest zastępcą, rzecznikiem i doradcą Sirajuddina Haqqaniego, wyższego rangą dowódcy Sieci Haqqani, a także prowadzi spotkania w imieniu Sieci Haqqani. Pod koniec 2010 r. Ahmed Jan Wazir odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie wyższych rangą członków Sieci Haqqani.

Ahmed Jan Wazir reprezentuje Sieć Haqqani w talibskiej szurze oraz działa jako łącznik między Siecią Haqqani a talibami w prowincji Ghazni w Afganistanie. W 2008 r. bojownicy talibscy i bojownicy Al-Kaidy mianowali Ahmeda Jana Wazira dowódcą talibów w prowincji Ghazni. Dostarcza innym talibskim dowódcom w prowincji Ghazni pieniądze i towary, w tym broń i sprzęt komunikacyjny. Podczas rządów talibów był zatrudniony w Ministerstwie Finansów.

8. **Bakht Gul** (*alias: a) Bakhta Gul, b) Bakht Gul Bahar, c) Shuqib*).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a)** asystent Badruddina Haqqaniego (nieżyjącego) ds. łączności, **b)** koordynuje również ruchy rebeliantów Haqqani, zagranicznych bojowników i broni na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data urodzenia:** 1980 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Aki, dystrykt Zadran, prowincja Paktiya (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** Miram Shah (Miran Šah), Północny Waziristan, Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie, Pakistan. **Inne informacje:** należy do plemienia Zadran. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 27.6.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Bakht Gul jest czołowym urzędnikiem ds. łączności w Sieci Haqqani od co najmniej 2009 r., kiedy to jego poprzednik został aresztowany w Afganistanie. Od 2011 r. podlegał bezpośrednio Badruddinowi Haqqanemu (nie żyje), wyższemu rangą przywódcy Sieci Haqqani, i pełnił funkcję pośrednika dla osób, które chciały się z nim skontaktować. Do obowiązków Gula należy m.in. przekazywanie raportów od dowódców w Afganistanie wyższymi rangami urzędnikom Sieci Haqqani, talibskim urzędnikom ds. mediów i legalnym placówkom medialnym w Afganistanie. Gul współpracuje również z urzędnikami Sieci Haqqani, w tym z Badruddinem Haqqanim, nad koordynacją ruchów rebeliantów sieci Haqqani, zagranicznych bojowników i broni na pograniczu afgańsko-pakistańskim i na wschodzie Afganistanu. W 2010 r. Gul przekazywał rozkazy operacyjne Badruddina Haqqaniego bojownikom w Afganistanie. Pod koniec 2009 r. Gul dokonywał rozdziału pieniędzy wśród niższych rangami dowódców Sieci Haqqani przemieszczających się między Miram Shah (Miran Šah) a Afganistanem.

9. **Abdul-Haq Wassiq** (*alias: a) Abdul-Haq Wasseq, b) Abdul Haq Wasiq*).

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister ds. bezpieczeństwa (wywiad) (reżim talibski). **Data urodzenia:** **a)** ok. 1975 r., **b)** 1971 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Gharib, dystrykt Khogyani (Chogjani), prowincja Ghazni, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** więzienie w zatoce Guantanamo. **Inne informacje:** przebywa w areszcie w Stanach Zjednoczonych Ameryki (od 2011 r.). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdul-Haq Wassiq jest powiązany z Gulbuddinem Hekmatyarem. Za czasów reżimu talibskiego sprawował funkcję lokalnego dowódcy najpierw w prowincji Nimroz, a później w prowincji Kandahar. Następnie został zastępcą dyrektora generalnego ds. wywiadu, podlegającym Qariemu Ahmadullahowi. Sprawując tę funkcję, odpowiadał za stosunki z zagranicznymi bojownikami związanymi z Al-Kaidą i ich obozami szkoleniowymi w Afganistanie. Był także znany z represjonowania przeciwników talibów w południowym Afganistanie.

10. **Abdul Jalil Haqqani Wali Mohammad** (*alias: a) Abdul Jalil Akhund, b) Akhter Mohmad, c) hadži Gulab Gul, d) Abdul Jalil Haqqani, e) Nazar Jan*).

Tytuł: **a)** maulawi, **b)** mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** od maja 2007 r. członek Najwyższej Rady Talibskiej, **b)** członek komisji finansowej w radzie talibskiej, **c)** odpowiada za logistykę działań talibów, prywatnie jest też czynnym przedsiębiorcą (w połowie 2013 r.), **d)** wiceminister spraw zagranicznych (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1963 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Khwaja Malik, dystrykt Arghandab, prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** miasto Kandahar, prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Nr paszportu:** **a)** nr paszportu: OR 1961825 (wydany na nazwisko Akhter Mohmad, syn Noora Mohmada, ur. w 1965 r. w Kandaharze), wydany 4 lutego 2003 r. przez konsulat afgański w Quetta (Kweta), Pakistan stracił ważność 2 lutego 2006 r., **b)** nr paszportu: TR024417 (wydany na nazwisko hadži Gulab Gul syn hadżiego Hazrata Gula, ur. w 1955 r. w miejscowości Logar, Afganistan), wydany 20 grudnia 2003 r. przez Centralny Wydział Paszportowy w Kabulu, Afganistan, stracił ważność 29 grudnia 2006 r. **Inne informacje:** **a)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b)** należy do plemienia Alizai, **c)** brat Atiqullaha Waliego Mohammada. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od maja 2007 r. Abdul Jalil Haqqani Wali Mohammad był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej i członkiem komisji finansowej w radzie talibskiej.

11. Abdulhai Motmaen (*alias a*) Abdul Haq

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** dyrektor Departamentu Informacji i Kultury w prowincji Kandahar (reżim talibski), **b)** rzecznik reżimu talibskiego. **Data urodzenia:** ok. 1973 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Shinkalai, dystrykt Nad-e-Ali (Nadali), prowincja Helmand, Afganistan; **b)** prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. Afgański paszport nr OA462456 (wydany na nazwisko Abdul Haq syn M. Anwara Khana), wydany 31 stycznia 2012 r. (11-11-1390) przez afgański Konsulat Generalny w Peshawarze (Peszawar) w Afganistanie. **Inne informacje:** **a)** rodzina pochodzi z Zabolu, ale później osiedliła się w Helmandzie, **b)** członek Najwyższej Rady Talibskiej i rzecznik mułły Mohammeda Omara (od 2007 r.), **c)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **d)** należy do plemienia Kharoti. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdulhai Motmaen był wyższym rangą rzecznikiem talibów i przedstawiał oświadczenia o polityce zagranicznej talibów. Był również bliskim współpracownikiem Mohammeda Omara (TI.O.4.01). Był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej i rzecznikiem Mohammeda Omara od 2007 r.

12. Najibullah Haqqani Hidayatullah (*alias Najibullah Haqqani*)

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** wiceminister finansów (reżim talibski), **b)** przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Laghman (od końca 2010 r.). **Data urodzenia:** 1971 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Moni, dystrykt Shigal, prowincja Kunar (Konarha). **Obywatelstwo:** afgańskie. **Krajowy numer identyfikacyjny:** afgański dowód tożsamości (tazkira) nr 545167, wydany w 1974 r. **Inne informacje:** **a)** kuzyn Moulawiego Noora Jalala, **b)** imię dziadka brzmi Salam, **c)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Najibullah Haqqani Hidayatullah był również wiceministrem finansów (reżim talibski). Informacja ta została dodana do wykazu w dniu 18 lipca 2007 r. W dniu 27 września 2007 r. wykaz został uaktualniony przy tym nazwisku, aby usunąć pierwotny wpis „wiceminister ds. robót publicznych (reżim talibski)”.

Najibullah Haqqani Hidayatullah był członkiem rady talibskiej w prowincji Kunar w Afganistanie (od maja 2007 r.). Jest kuzynem Noora Jalala.

Od czerwca 2008 r. przywódcy talibscy wyznaczyli go na osobę odpowiedzialną za działalność wojskową w prowincji Kunar (Konarha).

Najibullah Haqqani Hidayatullah był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Laghman (od końca 2010 r.).

13. Abdul Raqib Takhari

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** minister repatriacji (reżim talibski), **b)** członek Najwyższej Rady Talibskiej odpowiedzialny za prowincje Takhar (Tachar) i Badakhshan (Badachszan) od grudnia 2009 r. **Data urodzenia:** między rokiem 1968 a 1973. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Zardalu Darra, dystrykt Kalafgan, prowincja Takhar (Tachar), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** Zabity (informacja potwierdzona) w dniu 17 lutego w Peshawarze w Pakistanie i pochowany w prowincji Takhar (Tachar), Afganistan. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdul Raqib Takhari był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej odpowiedzialnym za prowincje Takhar (Tachar) i Badakhshan (Badachszan) od grudnia 2009 r.

14. Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad (*alias* Saleh Mohammad)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a)** Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad jest handlarzem narkotyków prowadzącym zorganizowaną sieć przemytniczą w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, która zaspokajała logistyczne i finansowe potrzeby talibów. **Data urodzenia:** **a)** ok. 1962 r., **b)** 1961 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Nalghan, dystrykt Panjwai (Pandźwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** miejscowość Sangesar, dystrykt Panjwai (Pandźwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** dystrykt Daman, prowincja Kandahar, Afganistan. **Inne informacje:** **a)** stał na czele zorganizowanej sieci przemytniczej w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, **b)** przedtem kierował laboratoriami przetwarzającymi heroinę w Band-e-Temor w prowincji Kandahar w Afganistanie, **c)** właściciel punktu sprzedaży samochodów w Mirwais Mena w dystrykcie Dand w prowincji Kandahar w Afganistanie, **d)** zwolniony z aresztu w Afganistanie w lutym 2014 r., **e)** spowinowacony z mułłą Ubaidullahem Akhundem Yarem Mohammadem Akhundem, **f)** należy do plemienia Kakar. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.11.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad jest handlarzem narkotyków prowadzącym zorganizowaną sieć przemytniczą w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, która zaspokajała logistyczne i finansowe potrzeby talibów. Przed aresztowaniem przez władze afgańskie Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad kierował chronionymi przez talibów laboratoriami przetwarzającymi heroinę w rejonie Band-e-Temor w prowincji Kandahar.

Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad kontaktował się z wyższymi rangą przywódcami talibskimi, zbierał w ich imieniu pieniądze od handlarzy narkotyków oraz zarządzał pieniędzmi należącymi do wysokich rangą przedstawicieli reżimu talibskiego i ukrywał te pieniądze. Pomagał także talibom w uzyskiwaniu płatności podatku w imieniu handlarzy narkotykami. Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad był sprzedawcą samochodów w Kandaharze i dostarczał talibom pojazdy służące do ataków samobójczych.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1058/2014**z dnia 8 października 2014 r.****zmieniające po raz 221. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a), art. 7a ust. 1 oraz art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 23 września 2014 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zatwierdził decyzję o dodaniu czternastu osób fizycznych i dwóch podmiotów do prowadzonego przez Komitet ds. Sankcji Wobec Sieci Al-Kaida wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Ponadto podjął decyzję o zmianie jednego wpisu w wykazie.
- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Kierownik Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule „Osoby fizyczne” dodaje się wpisy w brzmieniu:

- a) „Ahmed Abdullah Saleh Al-Khazmari **Al Zahrani** (*alias* a) Abu Maryam al-Zahrani, b) Abu Maryam al-Saudi, c) Ahmed Abdullah S al-Zahrani, d) Ahmad Abdullah Salih al-Zahrani, e) Abu Maryam al-Azadi, f) Ahmed bin Abdullah Saleh bin al-Zahrani, g) Ahmed Abdullah Saleh al-Zahrani al-Khozmrri). Funkcja: starszy członek Al-Kaidy. Data urodzenia: 15.9.1978 r. Miejsce urodzenia: Dammam, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: saudyjskie. Numer paszportu: E126785 (paszport saudyjski, wydany dnia 27.5.2002 r., utracił ważność w dniu 3.4.2007 r.). Dodatkowe informacje: a) wygląd: kolor oczu: ciemne; kolor włosów: ciemne; kolor skóry: oliwkowy; b) mówi w języku arabskim; c) imię ojca: Abdullah Saleh al Zahrani; d) zdjęcie dostępne w specjalnym ogłoszeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu; e) przebywa w Syrii. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- b) „Azzam Abdullah Zureik Al-Maulid **Al-Subhi** (*alias* a) Mansur al-Harbi, b) Azzam al-Subhi, c) Azam Abdallah Razeeq al Mouled Alsbhua, d) Abu Muslem al-Maky, e) Abu Suliman al-Harbi, f) Abu Abdalla al-Harbi, g) Azam A.R. Alsbhua). Data urodzenia: 12.4.1976 r. Miejsce urodzenia: Al Baraka, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: saudyjskie. Numer paszportu: C389664 (paszport saudyjski, wydany dnia 15.9.2000 r., utracił ważność w dniu 15.9.2005 r.). Dodatkowe informacje: a) wygląd: kolor oczu: ciemne; kolor włosów: ciemne; kolor skóry: ciemny; b) mówi w języku arabskim; c) imię ojca: Abdullah Razeeq al Mouled al Sbhua; d) zdjęcie dostępne w specjalnym ogłoszeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- c) „Anders Cameroon Ostensvig **Dale** (*alias* a) Muslim Abu Abdurrahman, b) Abu Abdurrahman Norweg, c) Abu Abdurrahman Marokańczyk). Data urodzenia: 19.10.1978 r. Miejsce urodzenia: Oslo, Norwegia. Obywatelstwo: norweskie. Dodatkowe informacje: a) wygląd: kolor oczu: brązowy; kolor włosów: brązowy; wzrost: 185 cm. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- d) „Ibrahim Suleiman Hamad **Al-Hablain** (*alias* a) Barahim Suliman H. al Hblain, b) Abu Jabal, c) Abu-Jabal). Funkcja: specjalista ds. materiałów wybuchowych i członek operacyjny Brygad Abdallaha Azzama (ang. Abdallah Azzam Brigades — AAB). Data urodzenia: 17.12.1984 r. Miejsce urodzenia: Buraidah, Arabia Saudyjska. Obywatelstwo: saudyjskie. Numer paszportu: F800691 (paszport saudyjski). Dodatkowe informacje: a) wygląd: kolor oczu: ciemne; kolor włosów: ciemne; kolor skóry: oliwkowy; b) mówi w języku arabskim; c) zdjęcie dostępne w specjalnym ogłoszeniu Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- e) „Seifallah **Ben-Hassine** (*alias* a) Seif Allah ben Hocine, b) Saifallah ben Hassine, c) Sayf Allah 'Umar bin Hassayn, d) Sayf Allah bin Hussayn, e) Abu Iyyadh al-Tunisi, f) Abou Iyadh el-Tounsi, g) Abu Ayyad al-Tunisi, h) Abou Aayadh, i) Abou Iyadh). Data urodzenia: 8.11.1965 r. Obywatelstwo: tunezyjskie. Dodatkowe informacje: przywódca grupy Ansar al-Shari'a in Tunisia. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- f) „Abd Al-Rahman Bin 'Umayr **Al-Nu'Aymi** (*alias* a) Abd al-Rahman bin 'Amir al-Na'imi, b) 'Abd al-Rahman al-Nu'aيمي, c) 'Abd al-Rahman bin 'Amir al-Nu'imi, d) 'Abd al-Rahman bin 'Amir al-Nu'aymi, e) 'Abdallah Muhammad al-Nu'aymi, f) 'Abd al-Rahman al-Nua'ymi, g) A. Rahman al-Naimi, h) Abdelrahman Imer al Jaber al Naimeh, i) A. Rahman Omair J Alnaimi, j) Abdulrahman Omair al Neaimi). Data urodzenia: 1954 r. Numer paszportu: 00868774 (paszport katarski, utracił ważność w dniu 27.4.2014 r.). Krajowy numer identyfikacyjny: 25463401784 (katarski dowód tożsamości, traci ważność w dniu 6.12.2019 r.). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- g) „Abd Al-Rahman Khalaf »Ubayd Juday« **Al-Anizi** (*alias* a) 'Abd al-Rahman Khalaf al-Anizi, b) 'Abd al-Rahman Khalaf al-Anzi, c) Abu Usamah al-Rahman, d) Abu Shaima' Kuwaiti, e) Abu Usamah al-Kuwaiti, f) Abu Usama, g) Yusuf. Data urodzenia: 1973 r. (w przybliżeniu). Obywatelstwo: kuwejckie. Dodatkowe informacje: przebywa w Syrii od 2013 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- h) „Anas Hasan **Khattab** (*alias* a) Samir Ahmed al-Khayat, b) Hani, c) Abu Hamzah, d) Abu-Ahmad Hadud). Tytuł: emir. Data urodzenia: 7.4.1986 r. Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria. Krajowy numer identyfikacyjny: 00351762055. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- i) „Maysar Ali Musa Abdallah **Al-Juburi** (*alias* a) Muyassir al-Jiburi, b) Muyassir Harara, c) Muyassir al-Shammari, d) Muhammad Khalid Hassan, e) Al-Shammari, f) Mus'ab al-Qahtani, g) Abu Maria al-Qatani). Tytuł: emir. Data urodzenia: 1.6.1976 r. Miejsce urodzenia: a) Al-Shura, Mosul, Irak, b) Harara, prowincja Niniwa, Irak. Obywatelstwo: irackie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;

- j) „Shafi Sultan Mohammed **Al-Ajmi** (*alias* a) Shafi al-Ajmi, b) Sheikh Shafi al-Ajmi, c) Shaykh Abu-Sultan). Tytuł: doktor. Data urodzenia: 1.1.1973 r. Miejsce urodzenia: Warah, Kuwejt. Adres: Area 3, Street 327, Building 41, Al-Uqaylah, Kuwejt. Obywatelstwo: kuwejckie; Numer paszportu: 0216155930. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- k) „Abd Al-Rahman Muhammad Mustafa **Al-Qaduli** (*alias* a) 'Abd al-Rahman Muhammad Mustafa Shaykhliari, b) Umar Muhammad Khalil Mustafa, c) Abdul Rahman Muhammad al-Bayati, d) Tahir Muhammad Khalil Mustafa al-Bayati, e) Aliazra Ra'ad Ahmad, f) Abu-Shuayb, g) Hajji Iman, h) Abu Iman, i) Abu Ala, j) Abu Hasan, k) Abu Muhammad, l) Abu Zayna). Funkcja: wyższy urzędnik Islamskiego Państwa w Iraku i Lewancie (ISIL). Data urodzenia: a) 1959 r., b) 1957 r. Miejsce urodzenia: Mosul, prowincja Niniwa, Irak. Obywatelstwo: irackie. Dodatkowe informacje: Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- l) „Emilie **Konig**. Data urodzenia: 9.12.1984 r. Miejsce urodzenia: Ploemeur, Francja. Obywatelstwo: francuskie. Dodatkowe informacje: przebywa w Syrii od 2013 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- m) „Kevin **Guiavarch**. Data urodzenia: 12.3.1993 r. Miejsce urodzenia: Paryż, Francja. Obywatelstwo: francuskie. Dodatkowe informacje: przebywa w Syrii od 2012 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- n) „Oumar **Diaby** (*alias*: a) Omsen, b) Oumar Omsen). Data urodzenia: 5.8.1975 r. Miejsce urodzenia: Dakar, Senegal. Obywatelstwo: senegalskie. Dodatkowe informacje: przebywa w Syrii. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- 2) w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” dodaje się wpisy w brzmieniu:
- a) „Ansar Al-shari'a in Tunisia (AAS-T) (*alias* a) AAS-T, b) Ansar al-Sharia in Tunisia, c) Ansar al-Shari'ah in Tunisia, d) Ansar al-Shari'ah, e) Ansar al-Sharia, f) Supporters of Islamic Law, g) Al-Qayrawan Media Foundation). Dodatkowe informacje: a) grupa działa w Tunezji; b) jej przywódcą jest Seifallah ben Hassine. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- b) „Abdallah Azzam Brigades (AAB) (*alias* a) AAB, b) Abdullah Azzam Brigades, c) Ziyad al-Jarrah Battalions of the Abdallah Azzam Brigades, d) Yusuf al-'Uyayri Battalions of the Abdallah Azzam Brigades). Dodatkowe informacje: grupa działa w Libanie, Syrii i na Półwyspie Arabskim. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 23.9.2014 r.”;
- 3) wpis „Iyad **ag Ghali**. Data urodzenia: 1954 r. Miejsce urodzenia: Abeibara, regional Kidal, Mali. Obywatelstwo: malijskie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.2.2013.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:
- „Iyad **ag Ghali** (*alias* a) Sidi Mohamed Arhali). Funkcja: Przywódca Ansar Eddine. Adres: Mali. Data urodzenia: a) 1.1.1958 r., b) 1958 r. Miejsce urodzenia: a) Abeibara, region Kidal, Mali; b) Bouressa, region Bourem, Mali. Numer paszportu: A1037434 (paszport malijski wydany dnia 10.8.2001 r., traci ważność w dniu 31.12.2014 r.). Dodatkowe informacje: a) imię ojca: Ag Bobacer Arhali, imię matki: Rhiachatou Wallet Sidi; b) malijskie świadectwo urodzenia nr 012546. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.2.2013 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1059/2014**z dnia 8 października 2014 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 z dnia 27 marca 2007 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1 lit. d) oraz e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymieniono osoby, organy i podmioty, których, po wyznaczeniu przez Komitet Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1718 (2006) dotyczącą Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej lub przez Radę Bezpieczeństwa ONZ zgodnie z ust. 8 lit d) rezolucji nr 1718 (2006) Rady Bezpieczeństwa ONZ, dotyczy zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych na mocy tego rozporządzenia.
- (2) W dniu 28 lipca 2014 r. Komitet Sankcji zatwierdził włączenie kolejnego podmiotu do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymienione są osoby, podmioty i organy wyznaczone przez Radę zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) decyzji Rady 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽²⁾ w oparciu o ustalenia dokonane przez Komitet Sankcji lub Radę Bezpieczeństwa ONZ. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV.
- (3) W dniu 30 lipca 2014 r. Komitet Sankcji uaktualnił informacje dotyczące niektórych osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi. W dniu 8 października 2014 r., w oparciu o ustalenia dokonane przez Komitet Sankcji, Rada podjęła decyzję ⁽³⁾ o zmianie informacji dotyczących niektórych podmiotów w wykazie osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze powinny zostać zamrożone. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV do tego rozporządzenia.
- (4) W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wymienione są osoby, podmioty i organy nieujęte w załączniku IV, które zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2013/183/ WPZiB zostały wskazane przez Radę. W dniu 9 października 2014 r. Rada podjęła również decyzję o skreśleniu jednej osoby wymienionej w załączniku V. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V.
- (5) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 52.⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/700/WPZiB z dnia 8 października 2014 r. zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (zob. s. 34 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dyrektor Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1. w tytule: „B. Osoby prawne, podmioty i organy” dodaje się następujący wpis:

„20) Ocean Maritime Management Company, Limited (OMM) (*alias* OMM). Adres: a) Donghung Dong, Central District, PO Box 120, Pjongjang, KRLD; b) Dongheung-dong Changgwang Street, Chung-Ku, PO Box 125, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: a) Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO), numer: 1790183; b) Ocean Maritime Management Company, Limited jest armatorem/zarządcą statku Chong Chon Gang. Podmiot ten odgrywał kluczową rolę przy organizowaniu wysyłki ukrytego ładunku obejmującego uzbrojenie i związany z nim sprzęt z Kuby do KRLD w lipcu 2013 r. W związku z tym spółka Ocean Maritime Management Company, Limited, przyczyniła się do prowadzenia działań zakazanych na mocy rezolucji — a mianowicie złamania embarga na broń nałożonego rezolucją nr 1718 (2006), zmienioną rezolucją nr 1874 (2009) — oraz do unikania środków nałożonych tymi rezolucjami. Data wskazania: 30.7.2014”;

2. w tytule: „A. Osoby fizyczne” następujące wpisy zastępuje się wpisami zawierającymi uaktualnione informacje:

a) wpis „Ri Je-son (*alias* Ri Che-son). Rok urodzenia: 1938. Stanowisko: dyrektor Generalnego Biura Energii Atomowej, które jest najważniejszym organem kierującym realizacją północnokoreańskiego programu jądrowego. Inne informacje: osoba ułatwiająca działania związane z energią jądrową, poprzez między innymi zarządzanie w ramach Generalnego Biura Energii Atomowej Ośrodkiem Badań Jądrowych w Jongbjon oraz Namchongang Trading Corporation. Data wskazania: 16.7.2009.” otrzymuje brzmienie:

„Ri Je-son (*alias* Ri Che-son). Rok urodzenia: 1938. Stanowisko: od kwietnia 2014 r. Minister Przemysłu Atomowego. Były dyrektor Generalnego Biura Energii Atomowej (GBAE), najważniejszego organu kierującego północnokoreańskim programem jądrowym. Inne informacje: osoba ułatwiająca działania związane z energią jądrową, poprzez między innymi zarządzanie w ramach GBAE Ośrodkiem Badań Jądrowych w Jongbjon oraz Namchongang Trading Corporation. Data wskazania: 16.7.2009.”;

b) wpis „Chang Myong-Chin (*pseudonim* Jang Myong-Jin). Stanowisko: dyrektor generalny stacji wystrzeliwania satelitów Sohae. Data urodzenia: a) 1966, b) 1965. Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:

„Chang Myong-Chin (*alias* Jang Myong-Jin). Stanowisko: dyrektor generalny stacji wystrzeliwania satelitów Sohae i kierownik centrum wystrzeliwania, z którego wystrzelono satelity 13 kwietnia i 12 grudnia 2012 r. Data urodzenia: a) 19.2.1968; b) 1965; c) 1966. Inne informacje: Płeć: mężczyzna. Data wskazania: 22.1.2013.”;

c) wpis „Ra Ky'ong-Su. Stanowisko: urzędnik Tanchon Commercial Bank (TCB). Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:

„Ra Ky'ong-Su (*alias* Ra Kyung-Su). Stanowisko: urzędnik Tanchon Commercial Bank (TCB). Data urodzenia: 4.6.1954. Numer paszportu: 645120196. Inne informacje: Płeć: mężczyzna. Data wskazania: 22.1.2013.”;

d) wpis „Kim Kwang-il. Stanowisko: urzędnik Tanchon Commercial Bank (TCB). Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:

„Kim Kwang-il. Stanowisko: urzędnik Tanchon Commercial Bank (TCB). Data urodzenia: 1.9.1969. Numer paszportu: PS381420397. Inne informacje: Płeć: mężczyzna. Data wskazania: 22.1.2013.”;

3. w tytule: „B. Osoby prawne, podmioty i organy” następujące wpisy zastępuje się wpisami zawierającymi uaktualnione informacje:

a) wpis „1) Korea Mining Development Trading Corporation (*alias* (a) CHANGGWANG SINYONG CORPORATION; (b) EXTERNAL TECHNOLOGY GENERAL CORPORATION; (c) DPRKN MINING DEVELOPMENT TRADING COOPERATION; (d) »KOMID«). Adres: Central District, Phenian, KRLD. Inne informacje: główne przedsiębiorstwo zajmujące się handlem bronią oraz eksportem towarów i sprzętu związanego z raketami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Data wskazania: 24.4.2009.” otrzymuje brzmienie:

„1) Korea Mining Development Trading Corporation (*inne nazwy* a) CHANGGWANG SINYONG CORPORATION; b) EXTERNAL TECHNOLOGY GENERAL CORPORATION; c) DPRKN MINING DEVELOPMENT TRADING COOPERATION; d) »KOMID«). Adres: Central District, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: główny podmiot handlujący bronią i główny eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi oraz bronią konwencjonalną. Data wskazania: 24.4.2009.”;

- b) wpis „9) Amroggang Development Banking Corporation (inne nazwy a) AMROGGANG DEVELOPMENT BANK; b) AMNOKKANG DEVELOPMENT BANK). Adres: Tongan-dong, Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 2.5.2012.” otrzymuje brzmienie:
- „9) Amroggang Development Banking Corporation (inne nazwy a) AMROGGANG Development Bank; b) Amnokkang Development Bank). Adres: Tongan-dong, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Amroggang, które utworzono w 2006 r., to spółka powiązana z Tanchon Commercial Bank zarządzana przez urzędników Tanchon. Tanchon odgrywa rolę w finansowaniu prowadzonej przez KOMID sprzedaży raketowych pocisków balistycznych; jest również zaangażowane w sprzedaż raketowych pocisków balistycznych przez KOMID irańskiej grupie Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG). Tanchon Commercial Bank umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsza północnokoreańska instytucja finansowa zajmująca się sprzedażą broni konwencjonalnej, raketowych pocisków balistycznych oraz towarów związanych ze składaniem i produkcją takiej broni. KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. W rezolucji nr 1737 (2006) Rada Bezpieczeństwa podjęła decyzję o umieszczeniu SHIG w wykazie jako podmiotu zaangażowanego w irański program dotyczący raketowych pocisków balistycznych. Data wskazania: 2.5.2012.”;
- c) wpis „10) Green Pine Associated Corporation (inne nazwy a) CHO'NGSONG UNITED TRADING COMPANY; b) CHONGSONG YONHAP; c) CH'O'NGSONG YO'NHAP; d) CHOSUN CHAWO'N KAEBAL TUJA HOESA; e) JINDALLAE; f) KU'MHAERYONG COMPANY LTD; g) NATURAL RESOURCES DEVELOPMENT AND INVESTMENT CORPORATION; h) SAEINGP'IL COMPANY). Adres: a) c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang, Korea Północna, b) Nungrado, Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 2.5.2012.” otrzymuje brzmienie:
- „10) Green Pine Associated Corporation (inne nazwy a) CHO'NGSONG UNITED TRADING COMPANY; b) CHONGSONG YONHAP; c) CH'O'NGSONG YO'NHAP; d) CHOSUN CHAWO'N KAEBAL TUJA HOESA; e) JINDALLAE; f) KU'MHAERYONG COMPANY LTD; g) NATURAL RESOURCES DEVELOPMENT AND INVESTMENT CORPORATION; h) SAEINGP'IL COMPANY). Adres: a) c/o Reconnaissance General Bureau Headquarters, Hyongjesan-Guyok, Pjongjang, Korea Północna, b) Nungrado, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Green Pine Associated Corporation (»Green Pine«) przejęło wiele gałęzi działalności przedsiębiorstwa Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu w kwietniu 2009 roku; jest to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Green Pine odpowiada również za mniej więcej połowę ilości broni i materiałów pokrewnych eksportowanych przez KRLD. Na podmiot ten nałożono sankcje za wywóz broni lub materiałów pokrewnych z Korei Północnej. Green Pine specjalizuje się w produkcji okrętów i uzbrojenia dla marynarki wojennej, np. łodzi podwodnych, łodzi wojskowych i systemów raketowych; podmiot ten dostarczał torpedy i pomoc techniczną irańskim przedsiębiorstwom związanym z obronnością. Data wskazania: 2.5.2012.”;
- d) wpis „11) Korea Heungjin Trading Company (inne nazwy a) HUNJIN TRADING CO.; b) KOREA HENJIN TRADING CO.; c) KOREA HENGJIN TRADING COMPANY). Adres: Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 2.5.2012.” otrzymuje brzmienie:
- „11) Korea Heungjin Trading Company (inne nazwy a) HUNJIN TRADING CO.; b) KOREA HENJIN TRADING CO.; c) KOREA HENGJIN TRADING COMPANY). Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Korea Heungjin Trading Company to podmiot wykorzystywany przez KOMID do celów handlowych. Podejrzewa się, że uczestniczył w dostarczaniu towarów powiązanych z pociskami raketowymi irańskiej grupie Shahid Hemmat Industrial Group (SHIG). Wiązano go z KOMID, a dokładniej z działem zaopatrzenia tego podmiotu. Heungjin wykorzystano do zdobycia zaawansowanego sterownika cyfrowego mającego zastosowanie przy projektowaniu pocisków raketowych. KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. W rezolucji nr 1737 (2006) Rada Bezpieczeństwa podjęła decyzję o umieszczeniu SHIG w wykazie jako podmiotu zaangażowanego w irański program dotyczący raketowych pocisków balistycznych. Data wskazania: 2.5.2012.”;
- e) wpis „12) Koreański Komitet Technologii Kosmicznej (ang. Korean Committee for Space Technology) (inne nazwy a) DPRK Committee for Space Technology; b) Department of Space Technology of the DPRK; c) Committee for Space Technology; d) KCST). Adres: Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „12) Koreański Komitet Technologii Kosmicznej (ang. Korean Committee for Space Technology) (inne nazwy a) DPRK Committee for Space Technology; b) Department of Space Technology of the DPRK; c) Committee for Space Technology; d) KCST). Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Koreański Komitet Technologii Kosmicznej (KCST) kierował dokonywanymi przez północnokoreański ośrodek kontroli satelitarnej i stację wyrzeliwania Sohae próbami wyrzelenia satelitów 13 kwietnia 2012 r. i 12 grudnia 2012 r. Data wskazania: 22.1.2013.”;

- f) wpis „13) Bank of East Land (inne nazwy a) Dongbang BANK; b) TONGBANG U'NHAENG; c) TONGBANG BANK). Adres: P.O. Box 32, BEL Building, Jonseung-Dung, okręg Moranbong, Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „13) Bank of East Land (inne nazwy a) Dongbang BANK; b) TONGBANG U'NHAENG; c) TONGBANG BANK). Adres: P.O. Box 32, BEL Building, Jonseung-Dung, okręg Moranbong, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Bank of East Land ułatwia, jako instytucja finansowa KRLD, związane z bronią transakcje, i innego rodzaju wsparcie na rzecz producenta i eksportera broni Green Pine Associated Corporation (Green Pine). Bank of East Land aktywnie współpracował z Green Pine przy transferach środków w sposób pozwalający obejść sankcje. W latach 2007 i 2008 Bank of East Land ułatwiał transakcje z udziałem Green Pine i instytucji finansowych z Iranu, w tym banków: Bank Melli i Bank Sepah. W rezolucji nr 1747 (2007) Rada Bezpieczeństwa podjęła decyzję o umieszczeniu Banku Sepah w wykazie w związku z jego zaangażowaniem w irański program dotyczący raketowych pocisków balistycznych. Green Pine umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu w kwietniu 2012 r. Data wskazania: 22.1.2013.”;
- g) wpis „14) Korea Kumryong Trading Corporation. Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „14) Korea Kumryong Trading Corporation. Inne informacje: Spółka jest przykrywką Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID) do prowadzenia działalności związanej z zamówieniami. KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Data wskazania: 22.1.2013.”;
- h) wpis „15) Tosong Technology Trading Corporation. Adres: Pjongjang, KRLD. Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „15) Tosong Technology Trading Corporation. Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Spółką dominującą Tosong Technology Trading Corporation jest Korea Mining Development Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Data wskazania: 22.1.2013.”;
- i) wpis „16) Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation (inne nazwy (a) Chosun Yunha Machinery Joint Operation Company; (b) Korea Ryenha Machinery J/V Corporation; (c) Ryonha Machinery Joint Venture Corporation; (d) Ryonha Machinery Corporation; (e) Ryonha Machinery; (f) Ryonha Machine Tool; (g) Ryonha Machine Tool Corporation; (h) Ryonha Machinery Corp; (i) Ryonhwa Machinery Joint Venture Corporation; (j) Ryonhwa Machinery JV; (k) Huichon Ryonha Machinery General Plant; (l) Unsan; (m) Unsan Solid Tools; (n) Millim Technology Company). Adres: Tongan-dong, okręg centralny, Pjongjang, KRLD; (b) Mangungdae-gu, Pjongjang, KRLD; (c) okręg Mangyongdae, Pjongjang, KRLD. Dodatkowe informacje: Adresy e-mail: (a) ryonha@silibank.com; sjc-117@hotmail.com; i (b) millim@silibank.com. Numery telefonów: a) 850-2-18111; b) 850-2-18111-8642; oraz (c) 850-2-18111-381-8642. Faks: 850-2-381-4410 Data wyznaczenia: 22.01.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „16) Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation (inne nazwy a) Chosun Yunha Machinery Joint Operation Company; b) Korea Ryenha Machinery J/V Corporation; c) Ryonha Machinery Joint Venture Corporation; d) Ryonha Machinery Corporation; e) Ryonha Machinery; f) Ryonha Machine Tool; g) Ryonha Machine Tool Corporation; h) Ryonha Machinery Corp; i) Ryonhwa Machinery Joint Venture Corporation; j) Ryonhwa Machinery JV; k) Huichon Ryonha Machinery General Plant; l) Unsan; m) Unsan Solid Tools; n) Millim Technology Company). Adres: a) Tongan-dong, Central District, Pjongjang, KRLD; b) Mangungdae-gu, Pjongjang, KRLD; c) Mangyongdae District, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Adresy e-mail: a) ryonha@silibank.com; b) sjc-117@hotmail.com; c) millim@silibank.com. Numery telefonu: a) 850-2-18111; b) 850-2-18111-8642; c) 850-2-18111-381-8642. Faks: 850-2-381-4410. Spółką dominującą Korea Ryonha Machinery Joint Venture Corporation jest Korea Ryonbong General Corporation. Korea Ryonbong General Corporation umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r. i jest to konglomerat z branży obronnej specjalizujący się w zakupach dla przemysłu obronnego KRLD i wsparciu dla prowadzonej przez nią sprzedaży związanej ze sprzętem wojskowym. Data wskazania: 22.01.2013.”;
- j) wpis „17) Leader (Hong Kong) International (inne nazwy Leader International Trading Limited). Adres: Biuro 1610 Nan Fung Tower, 173 Des Voeux Road, Hong Kong Data wskazania: 22.1.2013.” otrzymuje brzmienie:
- „17) Leader (Hong Kong) International (inne nazwy a) Leader International Trading Limited; b) Leader (Hong Kong) International Trading Limited). Adres: LM-873, RM B, 14/F, Wah Hen Commercial Centre,

383 Hennessy Road, Wanchai, Hongkong, Chiny. Inne informacje: a) spółka w Hongkongu nr rej. 1177053; b) Ułatwia wysyłkę towarów w imieniu Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w kwietniu 2009 r.; to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z rakietowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną. Data wskazania: 22.1.2013.”;

- k) wpis „18) Second Academy of Natural Sciences (alias a) 2nd Academy of Natural Sciences; b) Che 2 Chayon Kwahakwon; c) Academy of Natural Sciences; d) Chayon Kwahak-Won; National Defense Academy; e) Kukpang Kwahak-Won; f) Second Academy of Natural Sciences Research Institute; g) Sansri). Adres: Pjongjang, KRLD. Data wyznaczenia: 7.3.2013.” otrzymuje brzmienie:

„18) Second Academy of Natural Sciences (inne nazwy a) 2nd Academy of Natural Sciences; b) Che 2 Chayon Kwahakwon; c) Academy of Natural Sciences; d) Chayon Kwahak-Won; e) National Defense Academy; f) Kukpang Kwahak-Won; g) Second Academy of Natural Sciences Research Institute; h) Sansri). Adres: Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Second Academy of Natural Sciences (Druga Akademia Nauk Przyrodniczych) to organizacja na szczeblu krajowym odpowiedzialna za badania i rozwój zaawansowanych systemów uzbrojenia KRLD, w tym pocisków raketowych i prawdopodobnie broni jądrowej. Wykorzystuje wiele podległych struktur (m.in. Tangun Trading Corporation), by pozyskiwać za granicą technologie, sprzęt i informacje na potrzeby programów KRLD dotyczących pocisków raketowych i prawdopodobnie broni jądrowej. Podmiot Tangun Trading Corporation został umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji w lipcu 2009 r. i jest odpowiedzialny głównie za zamawianie towarów i technologii wspierających programy badawczo-rozwojowe KRLD z dziedziny obronności, m.in. programy i zamówienia dotyczące broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, w tym materiałów kontrolowanych lub zakazanych na mocy stosownych wielostronnych systemów kontroli. Data wskazania: 7.3.2013.”;

- l) wpis „19) Korea Complex Equipment Import Corporation. Pozostałe informacje: Korea Ryonbong General Corporation jest spółką dominującą Korea Complex Equipment Import Corporation. Lokalizacja: Rakwon-dong, okręg Pothonggang, Pjongjang, KRLD. Data wyznaczenia: 7.3.2013.” otrzymuje brzmienie:

„19) Korea Complex Equipment Import Corporation. Adres: Rakwon-dong, okręg Pothonggang, Pjongjang, KRLD. Inne informacje: Korea Ryonbong General Corporation jest spółką dominującą Korea Complex Equipment Import Corporation i stanowi konglomerat z branży obronnej specjalizujący się w zakupach dla przemysłu obronnego KRLD i wsparciu dla prowadzonej przez nią sprzedaży związanej ze sprzętem wojskowym. Data wskazania: 7.3.2013.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 329/2007 wprowadza się następujące zmiany:

w tytule: „A. Wykaz osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a)” usuwa się następujący wpis:

	Nazwisko (i ew. pseudonimy)	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie
„1.	JON Pyong-ho	Data urodzenia: 1926.	Sekretarz Komitetu Centralnego Partii Robotniczej Korei, szef Departamentu Dostaw Wojskowych przy Komitecie Centralnym kontrolującego Drugi Komitet Ekonomiczny Komitetu Centralnego, członek Narodowego Komitetu Obrony.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1060/2014**z dnia 8 października 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	160,3
	MK	56,4
	XS	75,9
	ZZ	97,5
0707 00 05	MK	29,8
	TR	95,4
	ZZ	62,6
0709 93 10	TR	118,4
	ZZ	118,4
0805 50 10	AR	120,7
	CL	128,6
	IL	102,2
	TR	113,5
	UY	58,0
	ZA	111,4
	ZZ	105,7
	ZZ	105,7
0806 10 10	BR	156,1
	MK	31,8
	TR	134,0
	ZZ	107,3
	ZZ	107,3
0808 10 80	BA	57,3
	BR	52,7
	CL	96,7
	NZ	134,0
	ZA	115,6
	ZZ	91,3
	ZZ	91,3
0808 30 90	CN	95,2
	TR	124,7
	ZZ	110,0

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1061/2014**z dnia 8 października 2014 r.****ustalające współczynnik akceptacji dla wydawania pozwoleń na wywóz, odrzucające wnioski o pozwolenie na wywóz i zawieszające składanie wniosków o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7e w związku z jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 cukier wyprodukowany podczas roku gospodarczego w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 136 tego rozporządzenia, może zostać wywieziony wyłącznie w ramach limitu ilościowego, który ma zostać ustalony przez Komisję.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 776/2014 z dnia 16 lipca 2014 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2014/2015 ⁽³⁾ ustala wymienione limity ilościowe.
- (3) Ilości cukru objęte wnioskami o pozwolenie na wywóz przekraczają limit ilościowy określony w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 776/2014. Należy zatem ustalić współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych w dniach od 1 do 3 października 2014 r. Wszystkie wnioski o pozwolenie na wywóz cukru złożone po dniu 3 października 2014 r. należy zatem odrzucić, a składanie wniosków o pozwolenie na wywóz — zawiesić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru, o które wnioski złożono w dniach od 1 do 3 października 2014 r., są wydawane dla wnioskowanych ilości pomnożonych przez współczynnik akceptacji w wysokości 28,699472 %.
2. Wnioski o pozwolenie na wywóz pozakwotowego cukru złożone w dniu 6, 7, 8, 9 i 10 października 2014 r. zostają niniejszym odrzucone.
3. Składanie wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz pozakwotowego cukru zawiesza się na okres od dnia 13 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 17.7.2014, s. 11.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 24 czerwca 2014 r.

określająca stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na 25. sesji Komisji Rewizyjnej OTIF w odniesieniu do pewnych zmian w Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) oraz w załącznikach do tej konwencji

(2014/699/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przystąpiła do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (zwanej dalej „konwencją COTIF”) na mocy decyzji Rady 2013/103/UE⁽¹⁾.
- (2) Wszystkie państwa członkowskie, z wyjątkiem Cypru i Malty, stosują konwencję COTIF.
- (3) Komisja Rewizyjna, powołana zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. c) konwencji COTIF, na swojej 25. sesji zaplanowanej na 25–27 czerwca 2014 r., ma podjąć decyzję odnośnie do pewnych zmian w konwencji COTIF oraz w niektórych załącznikach do konwencji COTIF, a mianowicie w załącznikach B (Przepisy ujednolicone o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami — CIM), D (Przepisy ujednolicone o umowach użytkowania pojazdów w międzynarodowej komunikacji kolejowej — CUV), E (Przepisy ujednolicone o umowie użytkowania infrastruktury w międzynarodowej komunikacji kolejowej — CUI), F (Przepisy ujednolicone o zatwierdzaniu norm technicznych oraz przyjęciu ujednoliconych przepisów technicznych stosowanych do urządzeń kolejowych przeznaczonych do międzynarodowego przewozu — APTU) oraz G (Przepisy ujednolicone o dopuszczeniu technicznym urządzeń kolejowych przeznaczonych do międzynarodowego przewozu — ATMF).
- (4) Zmiany w konwencji COTIF mają na celu aktualizację zadań Komisji Ekspertów Technicznych oraz aktualizację definicji „posiadacza” zgodnie z prawem Unii, modyfikację niektórych przepisów dotyczących finansowania, audytu i sprawozdawczości Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF), jak również wprowadzenie niewielkich zmian administracyjnych.
- (5) Zmiany w załączniku B (CIM) mają na celu uprzywilejowanie elektronicznego formularza listu przewozowego i dokumentów towarzyszących oraz wyjaśnienie niektórych przepisów umowy przewozu.
- (6) Zmiany w załączniku D (CUV), przedstawione przez Sekretarza Generalnego OTIF, mają na celu doprecyzowanie roli posiadacza oraz podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie w umowach użytkowania pojazdów w międzynarodowym ruchu kolejowym. Francja przedstawiła osobny wniosek dotyczący odpowiedzialności za szkody spowodowane przez pojazd. Niemcy przedstawiły również osobny wniosek dotyczący zakresu stosowania przepisów ujednoliconych o umowach użytkowania pojazdów.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/103 (UE) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Międzyrządową Organizacją Międzynarodowych Przewozów Kolejami w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 51 z 23.2.2013, s. 1).

- (7) Zmiany w załączniku G (ATMF) mają na celu aktualizację postanowień dotyczących dopuszczenia technicznego urządzeń kolejowych w ruchu międzynarodowym, wyjaśnienie roli umawiającego się państwa zgodnie z definicją zawartą w tym załączniku, właściwego organu i podmiotu dokonującego oceny oraz stosunków między nimi, jak również dostosowanie pojęć do prawa Unii.
- (8) Zmiany w załączniku F (APTU) mają na celu zachowanie spójności ze zmienionym załącznikiem G (ATMF).
- (9) Zmiany w załączniku E (CUI), zaproponowane przez Międzynarodowy Komitet Transportu Kolejowego (CIT), mają na celu rozszerzenie zakresu stosowania przepisów ujednoczonych o umowie użytkowania infrastruktury do krajowych przewozów kolejowych, stworzenie podstawy prawnej dla ogólnych zasad i warunków użytkowania infrastruktury kolejowej oraz rozszerzenie odpowiedzialności zarządcy infrastruktury za szkody lub straty spowodowane przez tę infrastrukturę.
- (10) Sekretarz Generalny OTIF zaproponował także poprawki redakcyjne polegające na zastąpieniu terminu „Wspólnoty Europejskie” terminem „Unia Europejska” w całym tekście konwencji COTIF i załączników do niej.
- (11) Większość proponowanych zmian jest zgodna z prawem oraz celami strategicznymi Unii i w związku z tym powinna zostać poparta przez Unię. Niektóre zmiany nie mają wpływu na prawo Unii i nie wymagają uzgodnienia stanowiska na szczeblu Unii. Ponadto niektóre zmiany wymagają dalszej dyskusji w ramach Unii i powinny zostać odrzucone na przedmiotowym posiedzeniu Komisji Rewizyjnej; jeśli te ostatnie zmiany zostaną zatwierdzone bez akceptowalnej dla Unii modyfikacji, Unia powinna sformułować sprzeciw zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 35 ust. 4 konwencji COTIF.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na 25. sesji Komisji Rewizyjnej ustanowionej w Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami, jest zgodne z załącznikiem do niniejszej decyzji.
2. Nieznaczące zmiany w dokumentach, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji, mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w Komisji Rewizyjnej bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 2

Decyzja Komisji Rewizyjnej, po jej przyjęciu, zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
E. VENIZELOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. WPROWADZENIE

Sekretarz Generalny OTIF zwołał 25. sesję Komisji Rewizyjnej konwencji COTIF, która odbędzie się w Bernie w dniach 25–27 czerwca 2014 r.

2. DOKUMENTY ODNIESIENIA

Dokumenty dotyczące punktów porządku obrad zostały przekazane państwom członkowskim OTIF i są dostępne na stronie internetowej OTIF pod następującym adresem: <http://otif.org/en/law/revision-committee/working-documents.html>

3. UWAGI NA TEMAT POSZCZEGÓLNYCH PUNKTÓW PORZĄDKU OBRAD**PKT 1. OTWARCIE POSIEDZENIA ORAZ USTALENIE KWORUM**

Dokument: brak.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: nie dotyczy.

Zalecane skoordynowane stanowisko: brak.

Kworum w Komisji Rewizyjnej istnieje w przypadku, gdy większość państw członkowskich OTIF, którym przysługuje prawo głosu, jest w nim reprezentowana podczas głosowania. Art. 13 ust. 3 konwencji COTIF stanowi jednak, że państwa członkowskie OTIF, które złożyły oświadczenie dotyczące niestosowania jednego lub kilku załączników, nie mają prawa głosu w kwestiach dotyczących zmian w danym załączniku.

Następujące państwa członkowskie OTIF nie wycofały swoich oświadczeń dotyczących niestosowania niektórych załączników:

Pakistan, Rosja (w odniesieniu do Przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu osób kolejami (CIV), Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), CUV, CUI, APTU oraz ATMF), Gruzja (w odniesieniu do CUV, CUI, APTU oraz ATMF), Republika Czeska, Norwegia, Słowacja, Zjednoczone Królestwo (w odniesieniu do CUI, APTU oraz ATMF), Francja (w odniesieniu do ATMF).

W przypadku dyskusji nad zmianami w odpowiednich załącznikach, liczba państw członkowskich OTIF, które złożyły oświadczenie dotyczące niestosowania danego załącznika, musi zostać odjęta od liczby aktywnych członków OTIF (46) w celu ustalenia kworum do głosowania nad danym załącznikiem.

W przypadku kompetencji unijnej, Unia może głosować w imieniu wszystkich swoich członków posiadających prawo głosu, niezależnie od fizycznej obecności tych członków podczas głosowania; w związku z tym kworum może być różne w przypadku Unii reprezentującej swe państwa członkowskie oraz w przypadku państw członkowskich Unii głosujących we własnym imieniu.

PKT 2. WYBÓR PRZEWODNICZĄCEGO I WICEPRZEWODNICZĄCEGO

Dokument: brak.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane skoordynowane stanowisko: brak.

PKT 3. PRZYJĘCIE PORZĄDKU OBRAD

Dokument: CR 25/3.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane skoordynowane stanowisko: brak.

PKT 4. CZĘŚCIOWA REWIZJA COTIF — PODSTAWOWA KONWENCJA

Dokumenty: CR 25/4, CR 25/4 Add. 1.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane skoordynowane stanowisko:

Należy poprzeć zmiany w art. 3 (Współpraca międzynarodowa) (poprawki redakcyjne w celu zastąpienia odniesienia do „Wspólnot Europejskich” odniesieniem do „Unii Europejskiej”).

Należy poprzeć zmiany w art. 12 (Wykonanie orzeczeń. Dodatek), ponieważ dotyczą zmiany definicji „posiadacza” zgodnie z prawem Unii.

Należy poprzeć zmiany w art. 20 (Komisja Ekspertów Technicznych), ponieważ są one niezbędne do aktualizacji przepisów ujednoczonych APTU i przepisów ujednoczonych ATMF w celu zapewnienia ich zgodności z prawem Unii.

Inne poprawki: przyjęcie przez Unię stanowiska nie jest konieczne, ponieważ zmiany te odnoszą się do finansowania organizacji, jej audytu bądź uwzględnienia zmian administracyjnych dotyczących programu prac, sprawozdania rocznego oraz wykazów linii lub usług, które nie mają wpływu na prawo Unii.

PKT 5. CZĘŚCIOWA REWIZJA ZAŁĄCZNIKA B (CIM)

Dokumenty: CR 25/5, CR 25/5 Add. 1, CR 25/5 Add. 2, CR 25/5.1.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: Unia w odniesieniu do art. 6 i 6a; państwa członkowskie w odniesieniu do innych artykułów.

Zalecane skoordynowane stanowisko:

Zmiany w art. 6 oraz art. 6a dotyczą prawa Unii z uwagi na stosowanie listu przewozowego i dokumentów towarzyszących na potrzeby procedur celnych oraz procedur dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS). Unia zgadza się z zamiarem OTIF dotyczącym uprzywilejowania elektronicznego formularza listu przewozowego. Jednakże w chwili obecnej przyjęcie tych zmian może przynieść niezamierzone skutki. Obecna uproszczona procedura tranzytu celnego dla kolei jest możliwa tylko w przypadku dokumentów papierowych. W związku z tym, jeżeli koleje wybiorą elektroniczny list przewozowy, będą musiały stosować standardową procedurę tranzytową oraz nowy skomputeryzowany system tranzytowy (NCTS).

Komisja rozpoczęła przygotowania do grupy roboczej w celu omówienia stosowania elektronicznych dokumentów przewozowych dotyczących tranzytu w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾. Posiedzenie inauguracyjne tej grupy roboczej odbędzie się w dniach 4–5 czerwca 2014 r. Unia zgadza się również z zamiarem dostarczania dokumentów towarzyszących w formie elektronicznej. Jednakże w obecnym prawie Unii brak jest podstawy prawnej dla dostarczania dokumentów (np. wspólnego dokumentu weterynaryjnego wejścia, wspólnotowego dokumentu wejścia), które muszą towarzyszyć towarom związanym z SPS, w formie elektronicznej i w związku z tym muszą być one dostarczane w formie papierowej. Komisja przygotowała projekt rozporządzenia, które będzie dotyczyło elektronicznej certyfikacji; jest on obecnie przedmiotem dyskusji w Parlamencie Europejskim i Radzie. Przewiduje się, że przedmiotowe rozporządzenie (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) zostanie przyjęte pod koniec 2015 r./na początku 2016 r., jednakże planuje się okres przejściowy dotyczący jego egzekwowania.

W związku z tym Unia proponuje, aby nie podejmować żadnej decyzji w tej sprawie na obecnym posiedzeniu Komisji Rewizyjnej oraz aby OTIF kontynuowała współpracę z Unią w tej kwestii w celu opracowania dobrego rozwiązania na potrzeby planowanej rewizji CIM, która powinna być zsynchronizowana z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013 oraz jego przepisami wykonawczymi, które mają zacząć obowiązywać z dniem 1 maja 2016 r. Niektóre procedury elektroniczne mogą być wprowadzane etapowo w latach 2016–2020, zgodnie z art. 278 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Inne poprawki: przyjęcie stanowiska przez Unię nie jest konieczne, ponieważ przepisy te nie mają wpływu na prawo Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2014 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

PKT 6. ELEKTRONICZNE DOKUMENTY DOTYCZĄCE PRZEWOZU TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH — INFORMACJE NA TEMAT PRAC KOMISJI EKSPERTÓW RID

Dokument: CR 25/6.

Kompetencja: Unia.

Wykonywanie praw głosu: nie dotyczy.

Zalecane skoordynowane stanowisko: przyjęcie informacji do wiadomości.

PKT 7. CZĘŚCIOWA REWIZJA ZAŁĄCZNIKA D (CUV)

Dokumenty: CR 25/7, CR 25/7 Add. 1, CR 25/7 Add. 2, CR 25/7 Add. 3.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: Unia.

Zalecane stanowisko Unii: należy poprzeć zmiany w art. 2 i 9, ponieważ doprecyzowują one rolę posiadacza oraz podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie, zgodnie z prawem Unii (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE⁽¹⁾). Jednakże proponowana zmiana w art. 7, przedłożona przez Francję, dotycząca odpowiedzialności osoby, która przekazała pojazd do użytkowania jako środek transportu w przypadku szkody wynikającej z wad pojazdu, wymaga dalszych analiz w ramach Unii, zanim zostanie podjęta decyzja w OTIF. W związku z tym Unia nie może poprzeć tej propozycji zmiany na przedmiotowym posiedzeniu Komisji Rewizyjnej i proponuje odroczenie decyzji do najbliższego posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego, aby ocenić tę kwestię bardziej szczegółowo. Unia zajmuje takie samo stanowisko, tzn. odroczenie decyzji do najbliższego posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego, aby ocenić tę kwestię bardziej szczegółowo, w odniesieniu do wniosku Niemiec dotyczący nowego art. 1a przedstawionego OTIF podczas unijnej koordynacji.

Dodatkowe zalecane stanowisko UE: W dokumencie CR 25/7 ADD 1, s. 6, na końcu ust. 8a dodać: „The amendment to Article 9, paragraph 3, first indent, does not affect the existing allocation of liabilities between ECM and the keeper of the vehicles.”.

PKT 8. REWIZJA ZAŁĄCZNIKA G (ATMF)

Dokumenty: CR 25/8, CR 25/8 Add. 1, CR 25/8 Add. 2.

Kompetencja: Unia.

Wykonywanie praw głosu: Unia.

Zalecane skoordynowane stanowisko:

1) W odniesieniu do CR 25/8 Rewizja załącznika G (ATMF)

Głosować za, z następującymi uwagami:

— w art. 3a ust. 3 dodać zdanie w brzmieniu:

„When operating in the EU, railway undertakings and infrastructure managers shall only be subject to European legislation.”.

Unia może zaakceptować następujące alternatywy:

„For railway undertakings and infrastructure managers, when operating within the EU, EU legislation takes precedence over the provisions in these Uniform Rules.”;

lub

„When operating within the European Union, railway undertakings and infrastructure managers are solely subject to European Union rules and shall therefore not apply these Uniform Rules except in so far as there is no EU rule governing the particular subject concerned.”;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/110/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 62).

- art. 4 ust. 1: dodać następujące zdanie na końcu [po lit. b)]:

„If the vehicle is admitted in a single stage, the type of construction of the vehicle is admitted at the same time.”;

- art. 5 ust. 5: skorygować odniesienie; zastąpić tekst „Article 2w1” tekstem „Article 2wa(1)”.

- art. 19: połączyć art. 19 ust. 2 i ust. 2a poprzez skreślenie ust. 2a i zastąpienie ust. 2 następującym zmienionym tekstem:

„These Uniform Rules do not affect admissions issued before 1.1.2011 for vehicles which exist as at 1.1.2011 and which are marked RIV or RIC as proof of current compliance with the technical provisions of the RIV 2000 agreement (revised edition of 1 January 2004) or the RIC agreement respectively, and for existing vehicles not marked RIV or RIC but admitted and marked according to bilateral or multilateral agreements between Contracting States notified to the Organisation.”.

2) W odniesieniu do 25/8 Add. 1: Dokument uzasadniający rewizję załącznika G (ATMF)

- uzasadnienia ogólne (koniec s. 2): zmienić zdanie, jak następuje: „The changes which are not covered by these general justifications are explained in the rest of this document.”,

- art. 2 lit. t): dodać nowy akapit: „When infrastructure managers operate vehicles, e.g. freight wagons to transport materials for construction or for infrastructure maintenance activities, the infrastructure managers do so in the capacity of a railway undertaking.”,

- art. 4 ust. 1 lit. b): dodać moduł SH1, ponieważ certyfikat typu projektowego wydany na etapie projektowym tego modułu daje również możliwość zastosowania opisanej procedury. To nowe zdanie miałoby brzmienie:

„According to Article 10 § 8, the appropriate manner to demonstrate that the vehicle corresponds to the admitted type of construction is a certificate of verification, it is not really a simplified procedure. The certificate of verification is issued according to the appropriate module defined in the UTP(s) concerned which may be module SD or module SF for type examination certificate or module SH1 for design examination certificate.”,

- art. 7 ust. 1a: w celu dostosowania wykładni tego przepisu do wykładni unijnej (art. 8 ust. 7 zalecenia Komisji 2011/217/UE ⁽¹⁾), dodać następujące zdanie:

„Due to the fact that the admission procedures can take several months, it is recommended that the rules to be applied by the competent authority for a specific admission process are those that were in force at the date of the application and that no new rule is imposed during the subsequent process.”.

3) Wynik weryfikacji niemieckiej wersji rewizji załącznika G (ATMF):

- Art. 2 lit. ab): dostosować definicję akredytacji do sformułowania w art. 2 pkt 10) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽²⁾

„Akkreditierung: die Bestätigung durch eine nationale Akkreditierungsstelle, dass eine Konformitätsbewertungsstelle die in europäischen harmonisierten Normen oder anwendbaren internationalen Normen festgelegten Anforderungen und, gegebenenfalls, zusätzliche Anforderungen, einschließlich solcher in relevanten sektoralen Akkreditierungssystemen, erfüllt, um eine spezielle Konformitätsbewertungstätigkeit durchzuführen.”

- Art. 5 ust. 2: „assessing entities” jest przetłumaczone jako „Bewertungsstelle”. Zgodnie z ETV GEN-E „the assessing entity” jest przetłumaczone jako „Prüforgan”. W Unii termin „Bewertungsstelle” jest w szczególności przypisany organom oceniającym zgodnie ze wspólną metodą oceny bezpieczeństwa w odniesieniu do oceny ryzyka. W związku z tym termin stosowany w kontekście OTIF zgodnie z art. 5 ust. 2 może wprowadzać w błąd. We wniosku powinien być stosowany wyraz „Prüforgan” w ATMF. Zob. również art. 2 lit. cb), art. 5 ust. 3–7, art. 6 ust. 4, art. 10 ust. 3a, 4 i 6–8.

- W art. 5 ust. 4 zmienić tekst: „Die Anforderungen in § 3 gelten sinngemäß für die zuständige Behörde, in Bezug auf die in § 2 genannten Aufgaben, die nicht an eine Bewertungsstelle übertragen wurden.”

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2011/217/UE z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zezwoleń na dopuszczenie do eksploatacji podsystemów strukturalnych i pojazdów na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE (Dz.U. L 95 z 8.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

- W art. 10 ust. 8: usunąć nawiasy.
- Art. 5 ust. 3: po wyrazie „Voraussetzungen” zmienić „erfüllen” na „erfüllt”.
- Art. 11 ust. 3 lit. b): wyraz „Identifizierungscode(se)” należy zastąpić wyrazem „Identifizierungscode(s)”.
- Art. 15 ust. 1 zdanie drugie: skreślić „nicht”.
- Art. 15a ust. 1 zdanie drugie: wstawić kropkę po „entsprechen” i rozpocząć trzecie zdanie od „Es hat insbesondere:”.

4) W wersji francuskiej definicja w art. 2 lit. n) powinna mieć brzmienie:

„»détenteur« désigne la personne ou l'entité propriétaire du véhicule ou disposant d'un droit de disposition sur celui-ci, qui exploite ledit véhicule à titre de moyen de transport et est inscrite en tant que telle dans le registre des véhicules prévu à l'article 13.”.

PKT 9. CZĘŚCIOWA REWIZJA ZAŁĄCZNIKA F (APTU)

Dokumenty: Nr ref.: CR 25/9, CR 25/9 Add. 1.

Kompetencja: Unia.

Wykonywanie praw głosu: Unia.

Zalecane skoordynowane stanowisko: należy poprzeć poprawki redakcyjne.

PKT 10. MANDAT DO KONSOLIDACJI SPRAWOZDANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

Dokument: CR 25/10.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane stanowisko Unii: należy poprzeć.

PKT 11. POPRAWKI REDAKCYJNE

Dokument: CR 25/11.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane skoordynowane stanowisko: należy poprzeć i dodać nowe tiret drugie w brzmieniu:

„— to provide for a period of 3 weeks open for Member States for a check of those editorial amendments before their notification;”.

PKT 12. CZĘŚCIOWA REWIZJA ZAŁĄCZNIKA E (CUI)

Dokument: CR 25/12.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: Unia.

Zalecane skoordynowane stanowisko: należy odrzucić zmiany. Przedmiotowe zmiany zaproponowane przez CIT obejmują rozszerzenie zakresu CUI na przewozy krajowe, wprowadzenie wiążących umownych zasad i warunków ogólnych oraz rozszerzenie odpowiedzialności zarządcy infrastruktury z tytułu szkód. Kwestie te mogą wymagać dalszego rozpatrzenia, lecz z uwagi na to, że nie zostały one omówione na żadnym wewnętrznym forum OTIF przed przekazaniem Komisji Rewizyjnej, ich wpływu nie można było ocenić w sposób dostatecznie szczegółowy. Wydaje się, że zmiana CUI (obecnie zgodnego z prawem Unii) na przedmiotowym posiedzeniu Komisji Rewizyjnej, bez odpowiedniego przygotowania, jest przedwczesna.

PKT 13. REGULAMIN WEWNĘTRZNY GRUP ROBOCZYCH KOMISJI REWIZYJNEJ DS. ZAŁĄCZNIKÓW A, B, D ORAZ E

Dokument: CR 25/13.

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: państwa członkowskie.

Zalecane skoordynowane stanowisko: brak.

PKT 14. INFORMACJE NA TEMAT PRZYSZŁYCH PRAC.

Dokument: CR 25/14 (jeszcze niedostępny).

Kompetencja: dzielona.

Wykonywanie praw głosu: nie dotyczy.

Zalecane skoordynowane stanowisko: do ustalenia na miejscu.

DECYZJA RADY 2014/700/WPZiB**z dnia 8 października 2014 r.****zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/183/WPZiB.
- (2) W dniu 28 lipca 2014 r. Komitet Sankcji powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1718 (2006) dotyczącej Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (zwany dalej „Komitetem Sankcji”) zatwierdził dodanie nowego podmiotu do ujednoczonego wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) W dniu 30 lipca 2014 r. Komitet Sankcji uaktualnił wykaz osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (4) Zgodnie z art. 22 ust. 1 decyzji 2013/183/WPZiB należy zatem wprowadzić stosowne zmiany w wykazie zawartym w załączniku I do tej decyzji.
- (5) Ponadto, w związku z doniesieniami o śmierci jednej z osób wymienionych w wykazie, stosowne zmiany należy wprowadzić również w załączniku II do decyzji 2013/183/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I oraz II do decyzji 2013/183/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Rady

M. LUPI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 52.

ZAŁĄCZNIK

I. Podmiot wymieniony poniżej dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2013/183/WPZiB:

Wykaz osób, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), oraz wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a)

B. Podmioty

	Nazwa	Inna nazwa	Miejsce	Data umieszczenia w wykazie	Inne informacje
20.	Ocean Maritime Management Company, Limited (OMM)		Donghung Dong, Central District, PO BOX 120, Pyongyang, DPRK (KRLD); Dongheung-dong Chang-gwang Street, Chung-Ku, PO Box 125, Pyongyang.	28.7.2014	Ocean Maritime Management Company, Limited (nr IMO: 1790183) jest armatorem/zarządcą statku Chong Chon Gang. Podmiot ten odgrywał kluczową rolę przy organizowaniu wysyłki ukrytego ładunku obejmującego uzbrojenie i związany z nim sprzęt z Kuby do KRLD w lipcu 2013 r. W związku z tym Ocean Maritime Management Company, Limited, przyczynił się do prowadzenia działań zakazanych na mocy rezolucji — a mianowicie embarga na broń nałożonego rezolucją nr 1718 (2006), zmienioną rezolucją nr 1874 (2009) — oraz do unikania środków nałożonych tymi rezolucjami.

II. Wpisy dotyczące poniższych osób i podmiotów zamieszczone w załączniku I do decyzji 2013/183/WPZiB zastępuje się następującymi wpisami:

Wykaz osób, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), oraz wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a)

A. Osoby

	Nazwisko	Pseudonim	Data urodzenia	Data umieszczenia w wykazie	Inne informacje
2.	Ri Je-Son	Nazwisko w jęz. koreańskim: 리제선 Nazwisko w jęz. chińskim: 李济善 pseudonim Ri Che Son	1938	16.7.2009	Minister ds. przemysłu jądrowego od kwietnia 2014 r. Były dyrektor General Bureau of Atomic Energy (GBAE) (Generalny Urząd Energii Atomowej) — głównej agencji prowadzącej program jądrowy Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; ułatwiał działania związane z energią jądrową, w tym zarządzanie — w ramach GB AE — Nuclear Research Centre (Ośrodek Badań Jądrowych) w Yongbyon oraz Namchongang Trading Corporation.

B. Podmioty

	Nazwa	Inna nazwa	Miejsce	Data umieszczenia w wykazie	Inne informacje
14.	Leader (Hong Kong) International	Leader International Trading Limited; Leader (Hong Kong) International Trading Limited	LM-873, RM B, 14/F, Wah Hen Commercial Centre, 383 Hennessy Road, Wanchai, Hong Kong, China	22.1.2013	Leader International (nr rejestracyjny spółki w Hongkongu:1177053) ułatwia wysyłkę towarów w imieniu Korea Mining Development Trading Corporation (KOMID). KOMID umieszczono w wykazie na mocy decyzji Komitetu w kwietniu 2009 roku; jest to najważniejsze północnokoreańskie przedsiębiorstwo handlujące bronią i największy eksporter towarów i sprzętu związanego z raketowymi pociskami balistycznymi i bronią konwencjonalną.

III. Osobę wymienioną poniżej skreśla się z wykazu zamieszczonego w załączniku II do decyzji 2013/183/WPZiB:

A. Osoby

5. JON Pyong-Ho.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2014/701/WPZiB**z dnia 8 października 2014 r.****w sprawie wykonania decyzji 2011/486/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2011/486/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 i art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 sierpnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/486/WPZiB.
- (2) W dniach 11 lutego, 18 marca, 16 maja, 30 lipca i 20 sierpnia 2014 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany na mocy pkt 30 rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1988 (2011) zaktualizował i zmienił wykaz osób, grup, przedsiębiorstw i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2011/486/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2011/486/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2014 r.

W imieniu Rady
M. LUPI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 57.

ZAŁĄCZNIK

I. Do wykazu zawartego w załączniku do decyzji 2011/486/WPZiB zostają dodane poniższe pozycje

A. Osoby powiązane z talibami

1. **Qari Rahmat** (*alias*: Kari Rahmat).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: dowódca talibów od co najmniej lutego 2010 r. **Adres:** **a)** miejscowość Kamkai, dystrykt Achin (Aczin), prowincja Nangarhar, Afganistan, **b)** prowincja Nangarhar, Afganistan. **Data urodzenia:** **a)** 1981 r., **b)** 1982 r. **Miejsce urodzenia:** Shadal (lub Shadaal) Bazaar, dystrykt Achin (Aczin), prowincja Nangarhar, Afganistan. **Inne informacje:** **a)** pobiera podatki i łapówki w imieniu talibów, **b)** utrzymuje kontakty z talibskimi bojownikami w prowincji Nangarhar w Afganistanie, dostarcza im informacje, wytyczne, broń i zapewnia zakwaterowanie; zakładał improwizowane urządzenia wybuchowe (IED) oraz prowadził ataki wymierzone przeciwko Międzynarodowemu Siłom Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) i siłom afgańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 21.8.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Qari Rahmat jest dowódcą talibów od co najmniej lutego 2010 r. Na początku 2013 r. Rahmat był dowódcą talibów w rejonie Shadaal Bazaar dystryktu Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar w Afganistanie. Rahmat kierował działaniami ok. 300 talibskich bojowników w dystrykcie Achin (Aczin) oraz zapewniał im wytyczne operacyjne i broń. Pod koniec 2012 r. Rahmat przeprowadził atak na siły afgańskie w dystrykcie Kot w prowincji Nangarhar w Afganistanie. Od połowy 2012 r. służył pod dowództwem przywódcy talibskiego gabinetu cieni dystryktu Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar w Afganistanie. W tym okresie Rahmat wspomagał działania talibów: zakładał improwizowane urządzenia wybuchowe oraz prowadził ataki wymierzone przeciwko Międzynarodowemu Siłom Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) i siłom afgańskim.

Rahmat pobiera także podatki i łapówki w imieniu talibów. Od początku 2013 r. Rahmat pobierał w imieniu talibów podatki od handlarzy narkotyków działających w Shadaal Bazaar w dystrykcie Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar. Od połowy 2012 r. Rahmat kierował pobieraniem na rzecz talibów podatków od handlarzy narkotyków.

Rahmat dostarcza talibom informacje wywiadowcze. Od początku 2013 r. Rahmat dostarczał swoim talibskim przełożonym informacje o działaniach urzędników rządu afgańskiego i afgańskich sił bezpieczeństwa w dystrykcie Achin (Aczin) w prowincji Nangarhar. Od połowy 2012 r. Rahmat gromadził dla talibów informacje wywiadowcze od pracowników afgańskiego rządu, a także prowadził na rzecz talibów dochodzenia w celu ujawnienia informatorów ISAF i rządu afgańskiego.

Rahmat zapewniał również talibskim bojownikom uzbrojenie, zakwaterowanie i wytyczne. Pod koniec 2012 r. Rahmat zaczął dostarczać talibom granaty o napędzie rakietowym, karabiny maszynowe PKM i karabiny szturmowe AK-47. Udzielał także schronienia bojownikom talibskim w swoim domu dla gości oraz udzielał im w tym czasie wytycznych taktycznych. Od końca 2011 r. Rahmat miał w dystrykcie Achin (Aczin) dom dla gości, w którym często zatrzymywali się talibowie.

2. **Qari Saifullah Tokhi** (*alias*: **a)** Qari Saifullah, **b)** Qari Saifullah Al Tokhi, **c)** Saifullah Tokhi, **d)** Qari Sahab).

Tytuł: qari. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** zastępca gubernatora prowincji Zabul (Zabol), Afganistan, w talibskim gabinecie cieni oraz dowódca operacyjny na tym terenie. **Adres:** rejon Chalo Bawari, miasto Quetta (Kweta), prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Data urodzenia:** ok. 1964 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Daraz, dystrykt Jaldak (Dżaldak) wa Tarnak, prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b)** odpowiedzialny za zakładanie improwizowanych urządzeń wybuchowych i organizowanie ataków samobójczych, **c)** wygląd: wzrost: 180 cm; waga: ok. 90 kg; budowa ciała: atletyczna; kolor oczu: brązowy; kolor włosów: rudy; kolor skóry: brązowawy, **d)** szczególne cechy wyglądu: duża okrągła twarz, pełna broda, kuleje — ma plastikową protezę lewego podudzia,

e) pochodzenie etniczne: Pasztun; należy do plemienia Tokhi (inna pisownia: Torchi), podplemię Barkozai (inna pisownia: Bakorzai), klan Kishta Barkorzai (niższy Barkorzai), **f)** stan cywilny: żonaty, **g)** imię i nazwisko ojca: Agha Mohammad, **h)** imię i nazwisko brata: Humdullah. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 19.3.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Qari Saifullah Tokhi jest zastępcą gubernatora we wschodniej części prowincji Zabul (Zabol) w Afganistanie w talibskim gabinecie cieni oraz dowódcą operacyjnym w tym regionie. Bezpośrednio dowodził dwiema grupami liczącymi ok. 50 bojowników talibskich; podlegali mu także dowódcy talibscy w prowincji Zabul (Zabol). Qari Saifullah Tokhi wykorzystywał te grupy do organizowania działań terrorystycznych skierowanych przeciwko rządowi Islamskiej Republiki Afganistanu i siłom koalicyjnym we wschodniej części prowincji Zabul (Zabol). Qari Saifullah Tokhi wydawał też rozkazy podwładnym, którzy przeprowadzali ataki z użyciem improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED), z użyciem broni strzeleckiej oraz ataki raketowe w prowincji Zabul (Zabol).

W nocy 2 grudnia 2012 r. w dystrykcie Kalat w prowincji Zabul (Zabol) w Afganistanie zginęło trzech bojowników talibskich. Zostali oni przyłapani na instalowaniu IED i zabici podczas tej akcji. Wszyscy trzej byli znani jako ludzie Qariego Saifullaha Tokhiego.

W dniu 14 stycznia 2012 r. sześciu talibskich rebeliantów podlegających Qariemu Saifullahowi Tokhiemu zaatakowało konwój Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF). Ataku tego z użyciem granatów o napędzie raketowym dokonali niedaleko miejscowości Abdul Haq Kalay w dystrykcie Tarnak Wa Jaldak (Dzaldak).

W dniu 28 września 2011 r. dwóch zamachowców samobójców pod rozkazami dowódcy talibskiego Qariego Saifullaha Tokhiego planowało ataki. Jeden z nich planował atak na zespół ds. odbudowy prowincji w dystrykcie Kalat w prowincji Zabul (Zabol). Drugi zamachowiec samobójca zamierzał zaatakować bazę ISAF w dystrykcie Shajoy (Szachdżoj). Zamachowcy samobójcy planowali przeprowadzić atak na bazy sił koalicyjnych między dniem 29 września a dniem 1 października 2011 r.

W dniu 20 kwietnia 2011 r. talibowie pod przywództwem Qariego Saifullaha Tokhiego ostrzegli lokalne sieci telefonii komórkowej, by zakończyły świadczenie usług w prowincji Zabul (Zabol). Talibowie zagrozili, że gdyby żądanie to nie zostało spełnione, zniszczą anteny tych sieci wzdłuż dróg w prowincji Zabul (Zabol).

W dniu 25 listopada 2010 r. Qari Saifullah Tokhi rozkazał dowódcy talibskiemu i podgubernatorowi dystryktu Atghar w talibskim gabinecie cieni w prowincji Zabul (Zabol) przetransportować lekką broń do miasta Qalat (Kalat), stolicy prowincji Zabul (Zabol). Transport ten zawierał ok. 25 karabinów Kałasznikowa, 10 karabinów maszynowych, pięć granatów o napędzie raketowym i 20 granatów. Zamachowcy samobójcy planowali wykorzystanie tej broni przeciwko siłom ISAF i afgańskim narodowym siłom bezpieczeństwa; ataki te miały być w szczególności wymierzone przeciwko drugiej brygadzie Afgańskiej Armii Narodowej i siedzibie głównej policji.

3. Yahya Haqqani (alias: a) Yaya, b) Qari Sahab)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wyższy rangą członek Sieci Haqqani (HQN). **Adres:** medresa Haqqani na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data urodzenia:** a) 1982 r., b) 1978 r. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** a) aktywnie zaangażowany w wojskową, finansową i propagandową działalność grupy, b) ranny w nogę, c) imię i nazwisko ojca: Hajji Meyawar Khan (nie żyje). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Yahya Haqqani jest wyższym rangą członkiem Sieci Haqqani (HQN) aktywnie zaangażowanym w wojskową, finansową i propagandową działalność grupy. Yahya działał jako de facto szef grupy pod nieobecność najwyższych rangą przywódców: Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego (szwagier Yahyi), Badruddina Haqqaniego (zmarł, wcześniej znajdujący się w wykazie) i Khalila Haqqaniego. Yahya pełnił także obowiązki logistyka HQN oraz ułatwiał zdobywanie środków finansowych dla dowódców Haqqani, w tym podwładnego nieżyjącego już przywódcy HQN, Sangina Zadrana Shera Mohammada i szefa operacji samobójczych HQN, Abdula Raufa Zakira. Yahya działał także jako tłumacz arabskiego i posłaniec Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego.

Yahya prowadził istotne działania ułatwiające, które wspierały ataki i inną działalność HQN. Na początku 2013 r. ułatwiał zdobywanie środków finansowych dla bojowników HQN. Także na początku 2013 r. Yahya koordynował przekazywanie dostaw ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich wyższemu rangą przywódcy Khalilowi Haqqanemu. W 2012 r. Yahya koordynował dystrybucję improwizowanych urządzeń wybuchowych (IED) i sprzętu komunikacyjnego, a także monitorował przygotowania do ataku na koalicyjną wysuniętą bazę operacyjną w prowincji Logar w Afganistanie, przeprowadzonego w dniu 7 sierpnia 2012 r. przez HQN; w ataku tym rannych zostało 13 osób, w tym 11 afgańskich cywili. Prawdopodobnie Yahya wiedział wcześniej o ataku przeprowadzonym w czerwcu 2011 r. pod dowództwem Sirajuddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego na hotel Intercontinental w Kabulu w Afganistanie. W ataku tym zginęło 18 osób, a 12 zostało rannych. Od 2011 r. Yahya przekazywał dowódcom operacji HQN pieniądze od Sirajuddina Haqqaniego.

Yahya działał czasami jako łącznik między HQN a Al-Kaidą (AQ), a co najmniej od połowy 2009 r. utrzymuje kontakty z AQ. Działając w tym charakterze, Yahya dostarczał pieniądze na osobiste wydatki członkom AQ w regionie. Od połowy 2009 r. był głównym łącznikiem HQN z zagranicznymi bojownikami, w tym Arabami, Uzbekami i Czeczenami.

Yahya prowadził także działalność medialną i propagandową HQN i talibów oraz zarządzał tą działalnością. Od początku 2012 r. Yahya zwykle spotykał się z Sirajuddinem Haqqanim, aby uzyskać ostateczną aprobatę dla talibskich propagandowych filmów wideo, które nakręcił Yahya. Yahya jest zaangażowany w działalność medialną HQN od co najmniej 2009 r., gdy pracował ze studia w medresie HQN przy montażu filmów wideo nakręconych przez bojowników w Afganistanie. Od końca 2011 r. Yahya otrzymywał pieniądze na wydatki HQN związane z mediami od Sirajuddina Haqqaniego lub kogoś z jego zastępców.

Od początku 2012 r. Yahya jeździł około dwa razy na miesiąc, czasami z Saidullahem Janem, by spotkać się z nieżyjącym już wysłannikiem HQN ds. finansowych, Nasiruddinem Haqqanim.

4. **Saidullah Jan** (*alias*: Abid Khan).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: wyższy rangą członek Sieci Haqqani (HQN) od 2013 r. **Data urodzenia:** 1982 r. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Giyan (Gajan), prowincja Paktika, Afganistan. **Inne informacje:** a) zapewniał bardzo istotne wsparcie ułatwiające działania kierowcom transportującym amunicję HQN, a także wsparcie w zakresie pojazdów, b) od 2011 r. był także zaangażowany w rekrutację prowadzoną przez grupę, c) nazwisko ojca brzmi Bakhta Jan. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Saidullah Jan został umieszczony w wykazie w dniu 31 lipca 2014 r. na podstawie pkt 2 rezolucji nr 2160 (2014) za „uczestnictwo w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu aktów lub działań” przez osoby umieszczone w wykazie i inne osoby, grupy, przedsiębiorstwa i podmioty związane z talibami i stanowiące zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w Afganistanie, „w porozumieniu z nimi, pod ich nazwą, w ich imieniu lub w ramach wsparcia dla nich”, oraz „za wspieranie w inny sposób ich aktów lub działań”.

Saidullah Jan jest wyższym rangą członkiem Sieci Haqqani (HQN) od 2013 r.; działał również czasami jako zastępca szefa HQN, dowódca HQN w północnej strefie Afganistanu oraz jako jeden z głównych logistycznych koordynatorów HQN.

Pod koniec 2013 r. Saidullah zapewniał bardzo istotne wsparcie ułatwiające działania kierowcom transportującym amunicję HQN, a także wsparcie w zakresie pojazdów. Od końca 2011 r. Saidullah był także zaangażowany w rekrutację prowadzoną przez grupę oraz przeprowadzał ocenę co najmniej jednego nowego członka HQN.

Pod koniec 2013 r. Saidullah odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie kwatermistrza HQN: Khalila Ahmeda Haqqaniego (TI.H.150.11.), Fazla Rabiego i innych członków HQN, w tym osoby ułatwiającej przeprowadzanie ataków. W 2010 r. Saidullah odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie grupy przywódców HQN, w tym nieżyjącego już działacza HQN, Ahmeda Jana Wazira Akhtara Mohammada.

Pod koniec 2013 r. Saidullah cieszył się, według doniesień, zaufaniem członków Al-Kaidy jako wspólnik HQN, do którego można się zwrócić o pomoc w przypadku wszelkich kłopotów, także w razie aresztowania.

Od początku 2012 r. Saidullah Jan jeździł czasami z Yahyą Haqqanim, by spotkać się z nieżyjącym już wysłannikiem HQN ds. finansowych, Nasiruddinem Haqqanim.

5. **Muhammad Omar Zadran** (*alias*: Mohammad-Omar Jadran).

Tytuł: a) maulawi, b) mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** od 2013 r. przywódca Sieci Haqqani (HQN) dowodzący ponad 100 bojownikami w prowincji Khost (Chost) w Afganistanie. **Data urodzenia:** 1958 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Sultan Kheyl, dystrykt Spera, prowincja Khost (Chost), Afganistan. **Adres:** pogranicze afgańsko-pakistańskie. **Inne informacje:** zaangażowany w przygotowywanie ataków na siły afgańskie i międzynarodowe w Afganistanie. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.7.2014 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Muhammad Omar Zadran (Omar) jest od 2013 r. jednym z przywódców Sieci Haqqani (HQN) dowodzącym ponad 100 bojownikami w prowincji Khost (Chost) w Afganistanie. Od 2005 r. Omar działał jako gubernator dystryktu w gabinecie cieni HQN oraz jeden z dowódców podlegający przywódcy HQN, Sirajuddinowi Jallaloudinowi Haqqanemu; co najmniej od 2006 r. planował ataki w imieniu HQN lub zlecał mu planowanie takich

ataków. Omar współpracował z talibami: w 2010 r. był członkiem talibskiej Rady Szury utworzonej przez talibów, aby omawiać kwestie logistyczne dotyczące działań buntowników, potrzeby, szkolenia, zadania dla dowódców oraz rozmieszczanie komórek terrorystycznych w południowo-wschodnim Afganistanie. Również w 2010 r. Omar otrzymywał rozkazy od Sirajuddina Haqqaniego.

Omar uczestniczył w imieniu HQN i talibów w przygotowywaniu i planowaniu ataków na obywateli afgańskich, rząd afgański i pracowników sił koalicyjnych w Afganistanie. Na początku 2013 r. Omar kierował przemytem materiałów wybuchowych do Afganistanu. W 2012 r. Omar i kilkudziesięciu innych członków HQN pracowali nad atakiem na obóz sił koalicyjnych przy pomocy przenoszonego na pojeździe improwizowanego urządzenia wybuchowego; był także zaangażowany w planowanie ataków na siły w prowincji Paktiya (Paktija) w Afganistanie. Od 2011 r. Omar był zaangażowany w planowanie ataków samobójczych. W 2010 r. jeden z dowódców HQN zlecił Omarowi porwanie i zabójstwo lokalnych obywateli afgańskich pracujących na rzecz sił koalicyjnych w prowincjach Khost (Chost), Paktia (Paktija), Paktika i Baghlan w Afganistanie.

W 2010 r. Omar i inni przywódcy bojowników w regionie uzgodnili nasilenie ataków na siły rządu afgańskiego i siły koalicyjne, zdobycie i kontrolowanie różnych dystryktów, zakłócanie wyborów do zgromadzenia narodowego oraz operacje dotyczące budowy dróg, a także działania służące rekrutacji lokalnej młodzieży.

II. **W wykazie zawartym w załączniku do decyzji 2011/486/WPZiB wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób zastępują się poniższymi wpisami.**

A. *Osoby powiązane z talibami*

1. **Malik Noorzai** (*alias*: **a**) hadži Malik Noorzai, **b**) hadži Malak Noorzai, **c**) hadži Malek Noorzai, **d**) hadži Maluk, **e**) hadži Aminullah).

Tytuł: hadži. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** finansista talibski. **Adres:** **a**) Boghra Road, miejscowość Miralzei, Chaman, prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan, **b**) Kalay Rangin, dystrykt Spin Boldak, prowincja Kandahar, Afganistan. **Data urodzenia:** **a**) 1957 r., **b**) 1960 r., **c**) 1 stycznia 1963 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miasto graniczne Chaman, Pakistan, **b**) Pishin, prowincja Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Nr paszportu:** paszport pakistański nr FA0157612, wydany 23 lipca 2009 r., wygasa 22 lipca 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r., wydany na nazwisko Allah Muhammad. **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 54201-247561-5, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Inne informacje:** **a**) jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często podróżuje do Dubaju w Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz do Japonii, **b**) od 2009 r. ułatwiał działalność talibów, w tym przez rekrutację bojowników i zapewnianie wsparcia logistycznego, **c**) prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **d**) należy do plemienia Noorzai, **e**) brat Faizullaha Khana Noorzaia, **f**) imię i nazwisko ojca brzmi hadži Akhtar Muhammad. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.10.2011 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Malik Noorzai jest biznesmenem mającym siedzibę w Pakistanie; wspiera finansowo talibów. Malik i jego brat Faizullah Noorzai Akhtar Mohammed Mira Khan zainwestowali miliony dolarów w różne przedsiębiorstwa przynoszące korzyść talibom. Pod koniec 2008 r. przedstawiciele talibów zwrócili się do Malika jako do przedsiębiorcy, u którego można inwestować talibskie środki finansowe. Przynajmniej od 2005 r. Malik ofiarował również osobiście dziesiątki tysięcy dolarów oraz rozdzielił setki tysięcy dolarów wśród talibów; część tej kwoty została zebrana wśród darczyńców z rejonu Zatoki Perskiej i z Pakistanu, część zaś była własnością samego Malika. Malik dysponował również w Pakistanie rachunkiem w ramach systemu hawala, na którym lokowano dziesiątki tysięcy dolarów przekazywanych co kilka miesięcy z Zatoki Perskiej w celu wspierania działalności talibów. Malik ułatwiał również działalność talibów. W 2009 r. Malik od 16 lat pełnił funkcję głównego opiekuna medresy (szkoły religijnej) na pograniczu afgańsko-pakistańskim; medresa ta była wykorzystywana przez talibów do indoktrynacji i szkolenia rekrutów. Malik przekazywał między innymi środki finansowe na wspieranie wspomnianej medresy. Malik wraz ze swoim bratem był również zaangażowany w przechowywanie pojazdów, które wykorzystywano w talibskich operacjach z udziałem zamachowców samobójców, a także pomagał w przemieszczaniu się bojowników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie. Malik jest właścicielem przedsiębiorstw w Japonii i często odwiedza Dubaj i Japonię w interesach. Już w 2005 r. Malik miał w Afganistanie firmę importującą pojazdy, która sprowadzała pojazdy z Dubaju i z Japonii. Importował samochody, części samochodowe oraz odzież z Dubaju i z Japonii do swoich firm, w które zainwestowali dwaj dowódcy talibscy. W połowie 2010 r. Malik wraz ze swoim bratem doprowadzili do zwolnienia setek kontenerów z ładunkiem wartym prawdopodobnie miliony dolarów; władze pakistańskie przejęły te kontenery na początku tego roku, ponieważ były przekonane, że ich odbiorcy mają powiązania z terroryzmem.

2. **Khairullah Barakzai Khudai Nazar** (*alias*: **a**) hadži Khairullah, **b**) hadži Khair Ullah, **c**) hadži Kheirullah, **d**) hadži Karimullah, **e**) hadži Khair Mohammad).

Tytuł: hadži. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** współwłaściciel Haji Khairullah Haji Sattar Money Exchange. **Data urodzenia:** 1965 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Zumbaleh, dystrykt Nahr-e Saraj,

provincia Helmand, Afganistan, **b**) miejscowość Mirmadaw, dystrykt Gereshk (Gereszk), provincia Helmand, Afganistan, **c**) Qilla Abdullah, provincia Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Nr paszportu:** BP4199631 (paszport pakistański, wygasa 25 czerwca 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r.). **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 5440005229635, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Adres:** Abdul Manan Chowk, Pashtunabad, Quetta (Kweta), provincia Baluchistan (Beludżystan), Pakistan. **Inne informacje:** **a**) związany także z Abdulem Satarem Abdulem Mananem, **b**) należy do plemienia Barakzai, **c**) imię i nazwisko ojca: Khudai Nazar, **d**) inne imię i nazwisko ojca: Nazar Mohammad. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 29.6.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Khairullah Barakzai Khudai Nazar jest współwłaścicielem i pracownikiem Haji Khairullah Haji Sattar Money Exchange (HKHS). Pod koniec 2009 r. Khairullah i Abdul Satar Abdul Manan mieli równy udział w HKHS. Wspólnie prowadzili oni w Afganistanie, Pakistanie i Dubaju usługi hawala znane jako HKHS oraz zarządzali oddziałem HKHS na pograniczu afgańsko-pakistańskim. Na początku 2010 r. Khairullah był szefem oddziału HKHS w Kabulu. Od 2010 r. Khairullah świadczył usługi hawala wyższym rangą dowódcom talibów i udzielał talibom pomocy finansowej. Khairullah, wraz ze swoim współnikiem w interesach Satarem, przekazał ruchowi talibów tysiące dolarów na wsparcie ich działań w Afganistanie. Od 2008 r. Khairullah i Satar zbierali pieniądze od darczyńców i rozdzielali fundusze między talibów, wykorzystując swoją hawalę.

3. **Ahmed Shah Noorzai Obaidullah** (*alias:* **a**) mułła Ahmed Shah Noorzai, **b**) hadzi Ahmad Shah, **c**) hadzi mułła Ahmad Shah, **d**) maulawi Ahmed Shah, **e**) mułła Mohammed Shah).

Tytuł: **a**) mułła, **b**) maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** świadczy usługi finansowe, z których korzystają Ghul Agha Ishakzai i inni talibowie w prowincji Helmand. **Data urodzenia:** **a**) 1 stycznia 1985 r. **b**) 1981 r. **Miejsce urodzenia:** Quetta (Kweta), Pakistan. **Nr paszportu:** paszport pakistański nr NC5140251, wydany 23 października 2009 r., wygasa 22 października 2014 r., urzędowo unieważniony od 2013 r. **Krajowy numer identyfikacyjny:** pakistański krajowy numer identyfikacyjny 54401-2288025-9, urzędowo unieważniony od 2013 r. **Adres:** Quetta (Kweta), Pakistan. **Inne informacje:** **a**) właściciel i prowadzący Roshan Money Exchange. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 26.2.2013 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmed Shah Noorzai Obaidullah jest właścicielem i prowadzi Roshan Money Exchange, zapewniającą finansowe, materialne lub technologiczne wsparcie talibom, a także świadczy na ich rzecz usługi finansowe lub inne. Roshan Money Exchange przechowuje i przekazuje fundusze na wsparcie wojskowych działań talibów i ich roli w handlu narkotykami w Afganistanie. W 2011 r. Roshan Money Exchange był jednym z podstawowych źródeł finansowania (lub „hawala”) wykorzystywanych przez urzędników talibskich w prowincji Helmand w Afganistanie.

Ahmed Shah przez wiele lat świadczył usługi hawala przywódcom talibskim w prowincji Helmand, a w 2011 r. był zaufanym talibskim dostawcą usług finansowych. Na początku 2012 r. talibowie polecieli Ahmedowi Shahowi przekazać pieniądze do kilku hawali w miejscowości Lashkar Gah, w prowincji Helmand, skąd wyżsi rangą przywódcy talibscy mogli przydzielać środki finansowe.

Pod koniec 2011 r. Ahmed Shah zebrał setki tysięcy USD, by przekazać je talibskiej komisji finansowej, oraz przekazał setki tysięcy USD na rzecz talibów, w tym wysokich rangą dowódców talibskich. Również pod koniec 2011 r. Ahmed Shah otrzymał poprzez oddział hawali w Quetta (Kweta) w Pakistanie przekaz pieniężny w imieniu talibów; z pieniędzy tych zakupiono nawozy i części IED, w tym baterie i lont. W połowie 2011 r. przewodniczący talibskiej komisji finansowej, Gul Agha Ishakzai, polecił Ahmedowi Shahowi złożenie w depozycie w Roshan Money Exchange kilku milionów USD na potrzeby talibów. Gul Agha wyjaśnił, że gdy potrzebny będzie przekaz, poinformuje Ahmeda Shaha, kto będzie odbiorcą ze strony talibów.

Ahmed Shah miałby wtedy zapewnić wymagane środki finansowe poprzez system hawala. Od drugiej połowy 2010 r. Ahmed Shah prznosił pieniądze między Pakistanem a Afganistanem na potrzeby przywódców talibskich i handlarzy narkotyków. Prócz takich działań ułatwiających działalność Ahmed Shah podarował również talibom w 2011 r. duże, choć nieokreślone sumy pieniędzy.

4. **Jalaluddin Haqqani** (*alias: a)* Jalaluddin Haqani, *b)* Jallalouddin Haqqani, *c)* Jallalouddine Haqani).

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** minister ds. granic (reżim talibski). **Data urodzenia:** *a)* ok. 1942 r., *b)* ok. 1948 r. **Miejsce urodzenia:** *a)* rejon Garda Saray, dystrykt Waza Zadran, prowincja Paktia (Paktija), Afganistan; *b)* dystrykt Neka, prowincja Paktika, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** *a)* ojciec Sirajuddina Jallalouddine'a Haqqaniego; Nasiruddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego (nie żyje); *b)* brat Mohammada Ibrahima Omariego i Khalila Ahmeda Haqqaniego; *c)* jest aktywnym przywódcą talibskim, *d)* prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, *e)* od 2008 r. szef talibskiej szury Miram Shah, *f)* należy do plemienia Zadran. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Jalaluddin Haqqani utrzymuje ściśle kontakty z Mohammedem Omarem i pozostawał w bliskich stosunkach z Osamą bin Ladenem (nie żyje). Jest ojcem Sirajuddina Jallalouddine'a Haqqaniego, Nasiruddina Haqqaniego i Badruddina Haqqaniego (nie żyje), a także bratem Mohammada Ibrahima Omariego i Khalila Ahmeda Haqqaniego. Jest aktywnym przywódcą talibskim. Jalaluddin Haqqani był również łącznikiem między Al-Kaidą a talibami w 2007 r. Był przewodniczącym talibskiej „rady Miram Shah” od czerwca 2008 r.

Początkowo był przywódcą partii Mwalawi Hezbi Islami w prowincjach Khost (Chost), Paktika i Paktia (Paktija). Później przyłączył się do talibów i został mianowany ministrem ds. granic. Po upadku reżimu talibskiego wraz z osobami wywodzącymi się z talibów i Al-Kaidy uciekł do Północnego Waziristanu i zaczął przegrupowywać swoje bojówki do walki z rządem Afganistanu.

Haqqani został oskarżony o udział w zamachu bombowym na ambasadę Indii w Kabulu w 2008 r. oraz próbę zamordowania prezydenta Hamida Karzaja podczas parady wojskowej wcześniej tego samego roku. Haqqani był również zamieszany w atak na budynki ministerstwa w Kabulu w lutym 2009 r.

Jalaluddin Haqqani jest założycielem Sieci Haqqani.

5. **Nasiruddin Haqqani** (*alias: a)* Naseer Haqqani, *b)* Dr Naseer Haqqani, *c)* Nassir Haqqani, *d)* Nashir Haqqani, *e)* Naseruddin, *f)* Dr Alim Ghair).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: przywódca Sieci Haqqani, która działa z Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. **Data urodzenia:** ok. 1970–1973 r. **Miejsce urodzenia:** dystrykt Neka, prowincja Paktika, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** Pakistan. **Inne informacje:** *a)* syn Jalaluddina Haqqaniego, *b)* podróżował do Arabii Saudyjskiej i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by zbierać środki finansowe dla talibów, *c)* według doniesień nie żyje od 2013 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 20.7.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Sieć Haqqani jest stowarzyszoną z talibami bojówką, która działa z Agencji Północnego Waziristanu na pakistańskich Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie. Sieć ta należy do najaktywniejszych grup rebelianckich w Afganistanie i jest odpowiedzialna za wiele głośnych zamachów. Siecią dowodzą trzej najstarsi synowie Jalaluddina Haqqaniego, wśród nich — Nasiruddin Haqqani.

Nasiruddin Haqqani sprawuje funkcję emisariusza Sieci Haqqani i większość czasu spędza, przeprowadzając zbiórki pieniędzy. W 2004 r. pojechał z talibskim wspólnikiem do Arabii Saudyjskiej, by zebrać środki finansowe dla talibów. W 2004 r. dostarczył też bojownikom w Afganistanie środki finansowe, by zakłócić afgańskie wybory prezydenckie. Co najmniej od 2005 do 2008 r. Nasiruddin Haqqani zbierał środki finansowe dla Sieci Haqqani, odbywając w tym celu liczne podróże, w tym regularnie udając się w 2007 r. do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, a w 2008 r. do innego państwa Zatoki Perskiej.

Od połowy 2007 r. środki finansowe Haqqaniego prawdopodobnie pochodzą z trzech głównych źródeł: darowizn z regionu Zatoki Perskiej, handlu narkotykami oraz płatności od Al-Kaidy. Pod koniec 2009 r. Nasiruddin Haqqani otrzymał kilkaset tysięcy dolarów — do wykorzystania na działania Sieci Haqqani — od osób związanych z Al-Kaidą na Półwyspie Arabskim.

6. **Abdul Habib Alizai** (*alias*: **a**) hadzi Agha Jan Alizai **b**) hadzi Agha Jan **c**) Agha Jan Alazai **d**) hadzi Loi Lala **e**) Loi Agha **f**) Abdul Habib **g**) Agha Jan Alizai اغا جان عاليزي (wcześniej znajdujący się w wykazie pod tym nazwiskiem)).

Tytuł: hadzi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** zarządzał siecią przemytu narkotyków w prowincji Helmand w Afganistanie. **Data urodzenia:** **a**) 15 października 1963 r. **b**) 14 lutego 1973 r. **c**) 1967 r. **d**) ok. 1957 r. **Miejsce urodzenia:** **a**) miejscowość Yatimchai, dystrykt Musa Qala, prowincja Helmand, Afganistan, **b**) prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** **a**) regularnie podróżował do Pakistanu. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.11.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Agha Jan Alizai kierował jedną z największych sieci handlu narkotykami w prowincji Helmand w Afganistanie i dostarczał talibom środki finansowe w zamian za ochronę narkobiznesu. W 2008 r. grupa handlarzy narkotyków, w tym Alizai, zgodziła się płacić talibom podatek od ziemi, na której uprawiany był mak na opium, w zamian za zgodę talibów na organizowanie transportu materiałów narkotykowych. Talibowie zgodzili się także chronić handlarzy i składy narkotyków w zamian za schronienie i transport dla bojowników talibskich. Alizai był ponadto zamieszany w zakup broni dla talibów i regularnie podróżował do Pakistanu na spotkania z wyższymi rangą przywódcami talibskimi. Pomagał talibom także zdobywać fałszowane irańskie paszporty, by mogli podróżować do Iranu na szkolenia. W 2009 r. dostarczył paszport i środki finansowe przywódcy talibów, by mógł dostać się do Iranu.

7. **Ahmed Jan Wazir Akhtar Mohammad** (*alias*: **a**) Ahmed Jan Kuchi, **b**) Ahmed Jan Zadran)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a**) kluczowy dowódca Sieci Haqqani działającej na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b**) jest zastępcą, rzecznikiem i doradcą wyższego rangą dowódcy Sieci Haqqani Sirajuddina Jallaloudine'a Haqqaniego. **Data urodzenia:** 1963 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Barlach, dystrykt Qareh Bagh (Karabagh), prowincja Ghazni, Afganistan. **Inne informacje:** **a**) urzędnik w Ministerstwie Finansów (reżim talibski), **b**) współpracuje z Najwyższą Radą Talibską, **c**) podróżował za granicę, **d**) współpracuje z talibskimi dowódcami w prowincji Ghazni w Afganistanie oraz dostarcza im pieniądze, broń, sprzęt komunikacyjny i towary, **e**) według doniesień nie żyje od 2013 r. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 6.1.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Ahmed Jan Wazir jest jednym z najważniejszych dowódców Sieci Haqqani, stowarzyszonej z talibami grupy bojowników działającej z pogranicza afgańsko-pakistańskiego. Ahmed Jan Wazir jest zastępcą, rzecznikiem i doradcą Sirajuddina Haqqaniego, wyższego rangą dowódcy Sieci Haqqani, a także prowadzi spotkania w imieniu Sieci Haqqani. Pod koniec 2010 r. Ahmed Jan Wazir odbył podróż do Zatoki Perskiej w towarzystwie wyższych rangą członków Sieci Haqqani.

Ahmed Jan Wazir reprezentuje Sieć Haqqani w talibskiej szurze oraz działa jako łącznik między Siecią Haqqani a talibami w prowincji Ghazni w Afganistanie. W 2008 r. bojownicy talibscy i bojownicy Al-Kaidy mianowali Ahmeda Jana Wazira dowódcą talibów w prowincji Ghazni. Dostarcza innym talibskim dowódcom w prowincji Ghazni pieniądze i towary, w tym broń i sprzęt komunikacyjny. Podczas rządów talibów był zatrudniony w Ministerstwie Finansów.

8. **Bakht Gul** (*alias*: **a**) Bakhta Gul, **b**) Bakht Gul Bahar, **c**) Shuqib).

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a**) asystent Badruddina Haqqaniego (nieżyjącego) ds. łączności, **b**) koordynuje również ruchy rebeliantów Haqqani, zagranicznych bojowników i broni na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data urodzenia:** 1980 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Aki, dystrykt Zadran, prowincja Paktiya (Paktija), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** Miram Shah (Miran Šah), Północny Waziristan, Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie, Pakistan. **Inne informacje:** należy do plemienia Zadran. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 27.6.2012 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Bakht Gul jest czołowym urzędnikiem ds. łączności w Sieci Haqqani od co najmniej 2009 r., kiedy to jego poprzednik został aresztowany w Afganistanie. Od 2011 r. podlegał bezpośrednio Badruddinowi Haqqanemu (nie żyje), wyższemu rangą przywódcy Sieci Haqqani, i pełnił funkcję pośrednika dla osób, które chciały się z nim skontaktować. Do obowiązków Gula należy m.in. przekazywanie raportów od dowódców w Afganistanie wyższym

rangą urzędnikom Sieci Haqqani, talibskim urzędnikom ds. mediów i legalnym placówkom medialnym w Afganistanie. Gul współpracuje również z urzędnikami Sieci Haqqani, w tym z Badruddinem Haqqanim, nad koordynacją ruchów rebeliantów sieci Haqqani, zagranicznych bojowników i broni na pograniczu afgańsko-pakistańskim i na wschodzie Afganistanu. W 2010 r. Gul przekazywał rozkazy operacyjne Badruddina Haqqaniego bojownikom w Afganistanie. Pod koniec 2009 r. Gul dokonywał rozdziału pieniędzy wśród niższych rangą dowódców Sieci Haqqani przemieszczających się między Miram Shah (Miran Šah) a Afganistanem.

9. **Abdul-Haq Wassiq** (*alias: a) Abdul-Haq Wasseq, b) Abdul Haq Wasiq*).

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** wiceminister ds. bezpieczeństwa (wywiad) (reżim talibski). **Data urodzenia:** **a)** ok. 1975 r., **b)** 1971 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Gharib, dystrykt Khogyani (Chogjani), prowincja Ghazni, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** więzienie w zatoce Guantanamo. **Inne informacje:** przebywa w areszcie w Stanach Zjednoczonych Ameryki (od 2011 r.). **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 31.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdul-Haq Wassiq jest powiązany z Gulbuddinem Hekmatyarem. Za czasów reżimu talibskiego sprawował funkcję lokalnego dowódcy najpierw w prowincji Nimroz, a później w prowincji Kandahar. Następnie został zastępcą dyrektora generalnego ds. wywiadu, podlegającym Qariemu Ahmadullahowi. Sprawując tę funkcję, odpowiadał za stosunki z zagranicznymi bojownikami związanymi z Al-Kaidą i ich obozami szkoleniowymi w Afganistanie. Był także znany z represjonowania przeciwników talibów w południowym Afganistanie.

10. **Abdul Jalil Haqqani Wali Mohammad** (*alias: a) Abdul Jalil Akhund, b) Akhter Mohmad, c) hadži Gulab Gul, d) Abdul Jalil Haqqani, e) Nazar Jan*)

Tytuł: **a)** maulawi, **b)** mułła. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** od maja 2007 r. członek Najwyższej Rady Talibskiej, **b)** członek komisji finansowej w radzie talibskiej, **c)** odpowiada za logistykę działań talibów, prywatnie jest też czynnym przedsiębiorcą (w połowie 2013 r.), **d)** wiceminister spraw zagranicznych (reżim talibski). **Data urodzenia:** ok. 1963 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Khwaja Malik, dystrykt Arghandab, prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** miasto Kandahar, prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Nr paszportu:** **a)** nr paszportu: OR 1961825 (wydany na nazwisko Akhter Mohmad, syn Noora Mohmada, ur. w 1965 r. w Kandaharze), wydany 4 lutego 2003 r. przez konsulat afgański w Quetta (Kweta), Pakistan, stracił ważność 2 lutego 2006 r., **b)** nr paszportu: TR024417 (wydany na nazwisko hadži Gulab Gul syn hadżiego Hazrata Gula, ur. w 1955 r. w miejscowości Logar, Afganistan), wydany 20 grudnia 2003 r. przez Centralny Wydział Paszportowy w Kabulu, Afganistan, stracił ważność 29 grudnia 2006 r. **Inne informacje:** **a)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **b)** należy do plemienia Alizai, **c)** brat Atiqullaha Walięgo Mohammada. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Od maja 2007 r. Abdul Jalil Haqqani Wali Mohammad był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej i członkiem komisji finansowej w radzie talibskiej.

11. **Abdulhai Motmaen** (*alias a) Abdul Haq*)

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** dyrektor Departamentu Informacji i Kultury w prowincji Kandahar (reżim talibski), **b)** rzecznik reżimu talibskiego. **Data urodzenia:** ok. 1973 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Shinkalai, dystrykt Nad-e-Ali (Nadali), prowincja Helmand, Afganistan; **b)** prowincja Zabul (Zabol), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. Afgański paszport nr OA462456 (wydany na nazwisko Abdul Haq syn M. Anwara Khana), wydany 31 stycznia 2012 r. (11-11-1390) przez afgański Konsulat Generalny w Peshawarze (Peszawar) w Afganistanie. **Inne informacje:** **a)** rodzina pochodzi z Zabolu, ale później osiedliła się w Helmandzie, **b)** członek Najwyższej Rady Talibskiej i rzecznik mułły Mohammeda Omara (od 2007 r.), **c)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim, **d)** należy do plemienia Kharoti. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdulhai Motmaen był wyższym rangą rzecznikiem talibów i przedstawiał oświadczenia o polityce zagranicznej talibów. Był również bliskim współpracownikiem Mohammeda Omara. Był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej i rzecznikiem Mohammeda Omara od 2007 r.

12. **Najibullah Haqqani Hidayatullah** (*alias* Najibullah Haqani)

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** wiceminister finansów (reżim talibski), **b)** przedstawiciel reżimu talibskiego odpowiedzialny za prowincję Laghman (od końca 2010 r.). **Data urodzenia:** 1971 r. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Moni, dystrykt Shigal, prowincja Kunar (Konarha). **Obywatelstwo:** afgańskie **Krajowy numer identyfikacyjny:** Afgański dowód tożsamości (tazkira) nr 545167, wydany w 1974 r. **Inne informacje:** **a)** kuzyn Moulawiego Noora Jalala, **b)** imię dziadka brzmi Salam, **c)** prawdopodobnie przebywa na pograniczu afgańsko-pakistańskim. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 23.2.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Najibullah Haqqani Hidayatullah był również wiceministrem finansów (reżim talibski). Informacja ta została dodana do wykazu w dniu 18 lipca 2007 r. W dniu 27 września 2007 r. wykaz został uaktualniony przy tym nazwisku, aby usunąć pierwotny wpis „wiceminister ds. robót publicznych (reżim talibski)”.

Najibullah Haqqani Hidayatullah był członkiem rady talibskiej w prowincji Kunar w Afganistanie (od maja 2007 r.). Jest kuzynem Noora Jalala.

Od czerwca 2008 r. przywódcy talibscy wyznaczyli go na osobę odpowiedzialną za działalność wojskową w prowincji Kunar (Konarha).

Najibullah Haqqani Hidayatullah był przedstawicielem reżimu talibskiego odpowiedzialnym za prowincję Laghman (od końca 2010 r.).

13. **Abdul Raqib Takhari**

Tytuł: maulawi. **Uzasadnienie umieszczenia w wykazie:** **a)** minister repatriacji (reżim talibski), **b)** członek Najwyższej Rady Talibskiej odpowiedzialny za prowincje Takhar (Tachar) i Badakhshan (Badachschan) od grudnia 2009 r. **Data urodzenia:** między rokiem 1968 a 1973. **Miejsce urodzenia:** miejscowość Zardalu Darra, dystrykt Kalafgan, prowincja Takhar (Tachar), Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Inne informacje:** Zabity (informacja potwierdzona) w dniu 17 lutego w Peszawarze w Pakistanie i pochowany w prowincji Takhar (Tachar), Afganistan. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 25.1.2001 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Abdul Raqib Takhari był członkiem Najwyższej Rady Talibskiej odpowiedzialnym za prowincje Takhar (Tachar) i Badakhshan (Badachschan) od grudnia 2009 r.

14. **Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad** (*alias* Saleh Mohammad)

Uzasadnienie umieszczenia w wykazie: **a)** Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad jest handlarzem narkotyków prowadzącym zorganizowaną sieć przemytniczą w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, która zaspokajała logistyczne i finansowe potrzeby talibów. **Data urodzenia:** **a)** ok. 1962 r., **b)** 1961 r. **Miejsce urodzenia:** **a)** miejscowość Nalghan, dystrykt Panjwai (Pandżwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan, **b)** miejscowość Sangesar, dystrykt Panjwai (Pandżwa'i), prowincja Kandahar, Afganistan. **Obywatelstwo:** afgańskie. **Adres:** dystrykt Daman, prowincja Kandahar, Afganistan. **Inne informacje:** **a)** stał na czele zorganizowanej sieci przemytniczej w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, **b)** przedtem kierował laboratoriami przetwarzającymi heroinę w Band-e-Temor w prowincji Kandahar w Afganistanie, **c)** właściciel punktu sprzedaży samochodów w Mirwais Mena w dystrykcie Dand w prowincji Kandahar w Afganistanie, **d)** zwolniony z aresztu w Afganistanie w lutym 2014 r., **e)** spowinowacony z mułłą Ubaidullahem Akhundem Yarem Mohammadem Akhundem, **f)** należy do plemienia Kakar. **Data umieszczenia w wykazie ONZ:** 4.11.2010 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad jest handlarzem narkotyków prowadzącym zorganizowaną sieć przemytniczą w prowincjach Kandahar i Helmand w Afganistanie, która zaspokajała logistyczne i finansowe potrzeby talibów. Przed aresztowaniem przez władze afgańskie Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad kierował chronionymi przez talibów laboratoriami przetwarzającymi heroinę w rejonie Band-e-Temor w prowincji Kandahar.

Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad kontaktował się z wyższymi rangą przywódcami talibskimi, zbierał w ich imieniu pieniądze od handlarzy narkotyków oraz zarządzał pieniędzmi należącymi do wysokich rangą przedstawicieli reżimu talibskiego i ukrywał te pieniądze. Pomagał także talibom w uzyskiwaniu płatności podatku w imieniu handlarzy narkotykami. Saleh Mohammad Kakar Akhtar Muhammad był sprzedawcą samochodów w Kandaharze i dostarczał talibom pojazdy służące do ataków samobójczych.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 7 października 2014 r.****zmieniająca decyzję 2007/131/WE w sprawie udostępnienia w sposób zharmonizowany widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową na terytorium Wspólnoty***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7083)*

(2014/702/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2007/131/WE ⁽²⁾ zmieniona decyzją Komisji 2009/343/WE ⁽³⁾ służy harmonizacji warunków technicznych dla urządzeń radiowych wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową (zwaną dalej „UWB”) w Unii. Decyzja zapewnia dostępność widma radiowego na zharmonizowanych warunkach w całej Unii, eliminuje przeszkody w upowszechnianiu technologii UWB oraz tworzy faktyczny jednolity rynek systemów UWB przynoszący konsumentom znaczne korzyści skali i inne korzyści.
- (2) Aby europejskie społeczeństwo odniosło korzyści z wprowadzenia nowoczesnych zastosowań opartych na technologii UWB, w regulacjach dotyczących tej technologii należy odpowiednio uwzględnić szybki postęp techniczny i zmiany w zakresie wykorzystywania widma radiowego, a jednocześnie zadbać o to, by nie prowadziło to do negatywnych skutków dla innych użytkowników widma. Należy zatem zmienić najnowszą wersję decyzji 2007/131/WE.
- (3) Z tego względu w dniu 28 maja 2012 r. Komisja, na podstawie decyzji nr 676/2002/WE, udzieliła Europejskiej Konferencji Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (CEPT) piątego mandatu w zakresie technologii UWB w celu określenia parametrów technicznych w świetle ewentualnej aktualizacji decyzji 2007/131/WE.
- (4) W raporcie CEPT nr 45, zatwierdzonym przez Komitet ds. Komunikacji Elektronicznej (ECC) dnia 21 czerwca 2013 r. i przedstawionym w odpowiedzi na piąty mandat, CEPT doradziła Komisji przyjęcie bardziej uproszczonego podejścia do dalszych zmian decyzji 2007/131/WE, biorąc pod uwagę opis technik osłabiania zakłóceń oraz wszystkie odpowiednie szczegółowe parametry zawarte w zharmonizowanych normach europejskich opracowanych przez Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).
- (5) W raporcie CEPT nr 45 sprecyzowano warunki techniczne, w ramach których poszczególne techniki osłabiania zakłóceń umożliwiają uzyskanie wyższych mocy nadawania przez urządzenia wykorzystujące technologię UWB, zapewniając jednocześnie ochronę równoważną ochronie, jaką zapewniają istniejące ograniczenia dotyczące ogólnego wykorzystywania technologii UWB, wykorzystywania UWB w pojazdach samochodowych i szynowych oraz w urządzeniach do śledzenia lokalizacji. Oprócz zaleceń przedstawionych we wspomnianym raporcie, które powinny być stosowane w całej UE, wiążące powinny być również definicje i parametry techniczne technik osłabiania zakłóceń określone w odpowiednich normach, ponieważ techniki te zapewniają osłabianie zakłóceń jedynie wówczas, gdy są stosowane przy odpowiednich parametrach operacyjnych.
- (6) Urządzenia wykorzystujące technologię UWB na pokładzie statku powietrznego powinny być dozwolone jedynie wówczas, gdy spełniają normy w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, są zgodne z innymi stosownymi przepisami lotniczymi, a także normami w zakresie łączności elektronicznej, oraz posiadają odpowiednie certyfikaty zgodności do lotu. Certyfikaty zgodności do lotu ważne w całej Wspólnocie wydaje Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 748/2012 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/131/WE z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie udostępnienia w sposób zharmonizowany widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową na terytorium Wspólnoty (Dz.U. L 55 z 23.2.2007, s. 33).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/343/WE z dnia 21 kwietnia 2009 r. zmieniająca decyzję Komisji 2007/131/WE w sprawie udostępnienia w sposób zharmonizowany widma radiowego na potrzeby urządzeń wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową na terytorium Wspólnoty (Dz.U. L 105 z 25.4.2009, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zgodności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1).

- (7) Czujniki do wykrywania materiałów mają szereg zastosowań w wykrywaniu i charakteryzowaniu przedmiotów i materiałów lub obrazowaniu rur, przewodów oraz innych instalacji umieszczonych w ścianach budynków mieszkalnych lub komercyjnych. CEPT poinformowała Komisję, że w odniesieniu do czujników do wykrywania materiałów możliwe jest ustalenie łagodniejszych ograniczeń ich eksploatacji ze względu na fakt, iż sposób ich eksploatacji w połączeniu z bardzo niską gęstością ich rozmieszczenia podczas użytkowania i z bardzo niskimi wskaźnikami aktywności jeszcze bardziej zmniejsza możliwość pojawienia się szkodliwych zakłóceń służb radiokomunikacyjnych. Zmienione wartości graniczne są określone w decyzji ECC/DEC/(07)01 z dnia 30 marca 2007 r., zmienionej dnia 26 czerwca 2009 r.
- (8) Na mocy dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ Komisja udzieliła mandatu M/407 europejskim organizacjom normalizacyjnym, upoważniając je do opracowania zbioru zharmonizowanych norm. Normy te będą dotyczyły urządzeń wykorzystujących technologię UWB, które mają zostać uznane na mocy tej dyrektywy, i będą przewidywać domniemanie zgodności z jej wymaganiami. W odpowiedzi na udzielony przez Komisję mandat M/407 ETSI opracował następujące normy zharmonizowane: EN 302 065-1 w sprawie wspólnych wymagań technicznych dla urządzeń bliskiego zasięgu wykorzystujących technologię UWB, EN 302 065-2 w sprawie wymagań dla śledzenia lokalizacji z wykorzystaniem technologii UWB oraz EN 302 065-3 w sprawie wymagań dla urządzeń wykorzystujących technologię UWB w pojazdach samochodowych i szynowych.
- (9) Podpisany w dniu 20 października 2004 r. protokół ustaleń między ECC i ETSI zapewnia koordynację opracowywania zharmonizowanych norm i warunki prawne dotyczące wykorzystania widma istotne dla tych norm. Szczegóły techniczne dotyczące technik osłabiania zakłóceń są określane na podstawie zharmonizowanych norm europejskich ETSI i decyzji ECC (06)04 i pozostaną one dostosowane we wszelkich późniejszych zmianach, jak określono w protokole ustaleń między ECC i ETSI. W związku z powyższym decyzja Komisji powinna zawierać jedynie wykaz odpowiednich technik osłabiania zakłóceń.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/131/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/131/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 6, 7 i 8 otrzymują brzmienie:

- „6) »e.i.r.p.« oznacza zastępczą moc promieniowaną izotropowo, która jest iloczynem mocy doprowadzonej do anteny oraz zysku anteny na danym kierunku odniesionym do anteny izotropowej (zysk bezwzględny lub izotropowy);
- 7) »maksymalna średnia widmowa gęstość mocy«, wyrażona jako e.i.r.p. testowanego urządzenia pracującego na określonej częstotliwości, jest średnią mocą odniesioną do jednostkowej szerokości pasma (wyśrodkowaną wokół tej częstotliwości) wypromieniowywaną na kierunku jej maksymalnej wartości w określonych warunkach pomiarowych;
- 8) »moc szczytowa«, wyrażona jako e.i.r.p., zawarta wewnątrz pasma o szerokości 50 MHz o częstotliwości środkowej odpowiadającej częstotliwości, dla której osiągnięta jest najwyższa średnia moc promieniowania, wypromieniowywana na kierunku jej maksymalnej wartości w określonych warunkach pomiarowych;”;

2) skreśla się art. 2 pkt 9;

3) art. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

- „11) »widmowa gęstość całkowitej mocy promieniowania« oznacza średnią średnich wartości gęstości mocy mierzonych na otaczającej sferze w scenariuszu pomiarów z rozdzielczością co najmniej 15 stopni. Szczegółowy układ pomiarowy zawiera norma ETSI EN 302 435;”;

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10).

4) w art. 2 dodaje się pkt 12 i 13 w brzmieniu:

- „12) »na pokładzie statku powietrznego« oznacza wykorzystanie łączy radiowych na potrzeby łączności wewnątrz statku powietrznego;
- 13) »LT1« oznacza systemy przeznaczone do ogólnego śledzenia lokalizacji osób i przedmiotów, które mogą być wprowadzone do użytku w pasmach nielicencjonowanych.”;

5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Państwa członkowskie zezwalają na wykorzystanie widma radiowego, na zasadzie niepowodowania zakłóceń oraz braku ochrony przed zakłóceniami, przez urządzenia wykorzystujące technologię UWB, pod warunkiem że urządzenia takie spełniają warunki określone w załączniku i są stosowane wewnątrz pomieszczeń albo, w przypadku eksploatacji na zewnątrz pomieszczeń, o ile urządzenia te nie są połączone ze stałą instalacją, stałą infrastrukturą bądź stałą anteną zewnętrzną. Urządzenia wykorzystujące technologię UWB, które spełniają warunki określone w załączniku, są dozwolone również w pojazdach samochodowych i szynowych.”;

6) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 lutego 2015 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 października 2014 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. OGÓLNE ZASTOSOWANIA TECHNOLOGII UWB

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
$f \leq 1,6$ GHz	- 90 dBm/MHz	- 50 dBm
$1,6 < f \leq 2,7$ GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm
$2,7 < f \leq 3,1$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 36 dBm
$3,1 < f \leq 3,4$ GHz	- 70 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ lub DAA ⁽²⁾	- 36 dBm lub 0 dBm
$3,4 < f \leq 3,8$ GHz	- 80 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ lub DAA ⁽²⁾	- 40 dBm lub 0 dBm
$3,8 < f \leq 4,8$ GHz	- 70 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ lub DAA ⁽²⁾	- 30 dBm lub 0 dBm
$4,8 < f \leq 6$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 30 dBm
$6 < f \leq 8,5$ GHz	- 41,3 dBm/MHz	0 dBm
$8,5 < f \leq 9$ GHz	- 65 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu DAA ⁽²⁾	- 25 dBm lub 0 dBm
$9 < f \leq 10,6$ GHz	- 65 dBm/MHz	- 25 dBm
$f > 10,6$ GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm

(¹) W zakresie częstotliwości od 3,1 GHz do 4,8 GHz. Technika osłabiania zakłóceń „Low duty cycle” i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-1.

(²) W zakresie częstotliwości od 3,1 GHz do 4,8 GHz oraz od 8,5 GHz do 9 GHz. Technika osłabiania zakłóceń „Detect and Avoid” i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-1.

2. SYSTEMY ŚLEDZENIA LOKALIZACJI TYPU 1 (LT1)

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
$f \leq 1,6$ GHz	- 90 dBm/MHz	- 50 dBm
$1,6 < f \leq 2,7$ GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm
$2,7 < f \leq 3,4$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 36 dBm
$3,4 < f \leq 3,8$ GHz	- 80 dBm/MHz	- 40 dBm

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
$3,8 < f \leq 6,0$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 30 dBm
$6 < f \leq 8,5$ GHz	- 41,3 dBm/MHz	0 dBm
$8,5 < f \leq 9$ GHz	- 65 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu DAA ⁽¹⁾	- 25 dBm lub 0 dBm
$9 < f \leq 10,6$ GHz	- 65 dBm/MHz	- 25 dBm
$f > 10,6$ GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm

⁽¹⁾ Technika osłabiania zakłóceń „Detect and Avoid” i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-2.

3. URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIĘ UWB INSTALOWANE W POJAZDACH SAMOCHODOWYCH I SZYNO-
WYCH

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
$f \leq 1,6$ GHz	- 90 dBm/MHz	- 50 dBm
$1,6 < f \leq 2,7$ GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm
$2,7 < f \leq 3,1$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 36 dBm
$3,1 < f \leq 3,4$ GHz	- 70 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ + e.i. ⁽⁴⁾ lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu TPC ⁽³⁾ + DAA ⁽²⁾ + e.i. ⁽⁴⁾	- 36 dBm lub ≤ 0 dBm lub ≤ 0 dBm
$3,4 < f \leq 3,8$ GHz	- 80 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ + e.i. ⁽⁴⁾ lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu TPC ⁽³⁾ + DAA ⁽²⁾ + e.i. ⁽⁴⁾	- 40 dBm lub ≤ 0 dBm lub ≤ 0 dBm
$3,8 < f \leq 4,8$ GHz	- 70 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ + e.i. ⁽⁴⁾ lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu TPC ⁽³⁾ + DAA ⁽²⁾ + e.i. ⁽⁴⁾	- 30 dBm lub ≤ 0 dBm lub ≤ 0 dBm
$4,8 < f \leq 6$ GHz	- 70 dBm/MHz	- 30 dBm
$6 < f \leq 8,5$ GHz	- 53,3 dBm/MHz lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu LDC ⁽¹⁾ + e.i. ⁽⁴⁾ lub - 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu TPC ⁽³⁾ + e.i. ⁽⁴⁾	- 13,3 dBm lub ≤ 0 dBm lub ≤ 0 dBm

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
8,5 < f ≤ 9 GHz	– 65 dBm/MHz lub – 41,3 dBm/MHz przy zastosowaniu TPC ⁽³⁾ + DAA ⁽²⁾ + e.l. ⁽⁴⁾	– 25 dBm lub ≤ 0 dBm
9 < f ≤ 10,6 GHz	– 65 dBm/MHz	– 25 dBm
f > 10,6 GHz	– 85 dBm/MHz	– 45 dBm

⁽¹⁾ Technika osłabiania zakłóceń „Low duty cycle” (LDC) i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-3.

⁽²⁾ Technika osłabiania zakłóceń „Detect and Avoid” (DAA) i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-3.

⁽³⁾ Technika osłabiania zakłóceń „Transmit Power Control” (TPC) i jej wartości graniczne zostały zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-3.

⁽⁴⁾ Wymagane jest ograniczenie zewnętrzne (e.l.) ≤ – 53,3 dBm/MHz. Ograniczenie zewnętrzne jest zdefiniowane w normie ETSI EN 302 065-3.

4. URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIĘ UWB NA POKŁADZIE STATKU POWIETRZNEGO

Wartości maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy (e.i.r.p.) i maksymalnej mocy szczytowej (e.i.r.p.) w przypadku urządzeń bliskiego zasięgu wykorzystujących technologię ultraszerokopasmową, przy zastosowaniu technik osłabiania zakłóceń lub bez ich zastosowania, są określone w tabeli poniżej.

Wymagania techniczne			
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)	Wymagania dotyczące technik osłabiania zakłóceń
f ≤ 1,6 GHz	– 90 dBm/MHz	– 50 dBm	
1,6 < f ≤ 2,7 GHz	– 85 dBm/MHz	– 45 dBm	
2,7 < f ≤ 3,4 GHz	– 70 dBm/MHz	– 36 dBm	
3,4 < f ≤ 3,8 GHz	– 80 dBm/MHz	– 40 dBm	
3,8 < f ≤ 6,0 GHz	– 70 dBm/MHz	– 30 dBm	
6,0 < f ≤ 6,650 GHz	– 41,3 dBm/MHz	0 dBm	
6,650 < f ≤ 6,6752 GHz	– 62,3 dBm/MHz	– 21 dBm	Przedział 21 dB powinien być wdrażany dla osiągnięcia poziomu – 62,3 dBm/MHz ⁽¹⁾
6,6752 < f ≤ 8,5 GHz	– 41,3 dBm/MHz	0 dBm	od 7,25 do 7,75 GHz (ochrona FSS oraz MetSat (od 7,45 do 7,55 GHz)) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ od 7,75 do 7,9 GHz (ochrona MetSat) ⁽¹⁾ ⁽³⁾
8,5 < f ≤ 10,6 GHz	– 65 dBm/MHz	– 25 dBm	
f > 10,6 GHz	– 85 dBm/MHz	– 45 dBm	

⁽¹⁾ Rozwiązaniem mogą być alternatywne techniki osłabiania zakłóceń zapewniające równoważną ochronę, np. zasuwane bulaje.

⁽²⁾ Od 7,25 do 7,75 GHz (ochrona służby stałej satelitarnej, FSS) oraz od 7,45 do 7,55 GHz (ochrona satelity meteorologicznego): – 51,3 – 20*log₁₀(10[km]/x[km])(dBm/MHz) w przypadku wysokości powyżej 1 000 m nad ziemią, gdzie x jest wysokością statku powietrznego nad ziemią w kilometrach, oraz – 71,3 dBm/MHz w przypadku wysokości 1 000 m i poniżej.

⁽³⁾ Od 7,75 do 7,9 GHz (ochrona satelity meteorologicznego): – 44,3 – 20*log₁₀(10[km]/x[km])(dBm/MHz) w przypadku wysokości powyżej 1 000 m nad ziemią, gdzie x jest wysokością statku powietrznego nad ziemią w kilometrach, oraz – 64,3 dBm/MHz w przypadku wysokości 1 000 m i poniżej.

5. CZUJNIKI DO WYKRYWANIA MATERIAŁÓW WYKORZYSTUJĄCE TECHNOLOGIĘ UWB

5.1 Czujniki do wykrywania materiałów

Czujniki do wykrywania materiałów dozwolone na mocy niniejszej decyzji muszą spełniać następujące wymagania:

— *Stale instalacje (zastosowanie A)*

- Nadajnik musi się wyłączyć, jeśli maszyna nie działa, „czujnik działania”.
- Nadajnik stosuje technikę osłabiania zakłóceń TPC z zakresem dynamicznym równym 10 dB, zgodnie z opisem w zharmonizowanej normie EN 302 498-2 dla zastosowań ODC (*Object Discrimination and Characterisation*, wykrywanie i charakteryzowanie obiektów).
- Nadajnik jest połączony ze stałą instalacją.

— *Instalacje inne niż stałe (zastosowanie B)*

- Nadajnik jest włączony jedynie wówczas, gdy jest obsługiwany ręcznie przy pomocy włącznika bez blokady (może to być np. czujnik reagujący na zbliżenie ręki operatora), dotyka analizowanego materiału lub jest w bliskiej odległości od niego, a emisje są skierowane w kierunku obiektu (co jest mierzone np. przy pomocy czujnika zbliżeniowego lub wynika z konstrukcji mechanicznej).
- Nadajnik musi się wyłączyć, jeśli maszyna nie działa, „czujnik działania”.

Emisje z czujników do wykrywania materiałów dozwolone na mocy niniejszej decyzji są utrzymywane na minimalnym poziomie i w żadnym przypadku nie mogą przekroczyć wartości granicznych gęstości e.i.r.p. wskazanych w poniższej tabeli. W przypadku instalacji innych niż stałe (zastosowanie B) należy zapewnić przestrzeganie wartości granicznych wskazanych w poniższej tabeli za pomocą urzędzenia na reprezentatywnej strukturze analizowanego materiału (np. reprezentatywnej ścianie zgodnie z definicją w ETSI EN 302 435-1 lub ETSI EN 302 498-1)

Zakres częstotliwości	Stale instalacje (zastosowanie A)		Instalacje inne niż stałe (zastosowanie B) Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)
	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.) w płaszczyźnie poziomej (– 20° do 30° nachylenia)	
Poniżej 1,73 GHz	– 85 dBm/MHz		– 85 dBm/MHz
1,73 do 2,2 GHz	– 65 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz
2,2 do 2,5 GHz	– 50 dBm/MHz		– 50 dBm/MHz
2,5 do 2,69 GHz	– 65 dBm/MHz ⁽¹⁾	– 70 dBm/MHz	– 65 dBm/MHz ⁽¹⁾ ⁽²⁾
2,69 do 2,7 GHz	– 55 dBm/MHz	– 75 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz ⁽³⁾
2,7 do 2,9 GHz	– 50 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz
2,9 do 3,4 GHz	– 50 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz ⁽¹⁾
3,4 do 3,8 GHz	– 50 dBm/MHz	– 70 dBm/MHz	– 50 dBm/MHz ⁽²⁾ ⁽³⁾
3,8 do 4,8 GHz	– 50 dBm/MHz		– 50 dBm/MHz
4,8 do 5 GHz	– 55 dBm/MHz	– 75 dBm/MHz	– 55 dBm/MHz ⁽²⁾ ⁽³⁾
5 do 5,25 GHz	– 50 dBm/MHz		– 50 dBm/MHz
5,25 do 5,35 GHz	– 50 dBm/MHz	– 60 dBm/MHz	– 60 dBm/MHz
5,35 do 5,6 GHz	– 50 dBm/MHz		– 50 dBm/MHz
5,6 do 5,65 GHz	– 50 dBm/MHz	– 65 dBm/MHz	– 65 dBm/MHz

Zakres częstotliwości	Stałe instalacje (zastosowanie A)		Instalacje inne niż stałe (zastosowanie B) Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)
	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.) w płaszczyźnie poziomej (– 20° do 30° nachylenia)	
5,65 do 5,725 GHz	– 50 dBm/MHz	– 60 dBm/MHz	– 60 dBm/MHz
5,725 do 8,5 GHz	– 50 dBm/MHz		– 50 dBm/MHz
8,5 do 10,6 GHz	– 65 dBm/MHz		– 65 dBm/MHz
powyżej 10,6 GHz	– 85 dBm/MHz		– 85 dBm/MHz

Moc szczytowa (w dBm) mierzona przy szerokości pasma 50 MHz nie przekracza wartości granicznej uzyskanej w wyniku dodania współczynnika konwersji (25 dB) do wartości granicznej „maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy” (w dBm/MHz).

- (¹) Urządzenia wykorzystujące mechanizm „Listen Before Talk” (LBT) określone w zharmonizowanej normie EN 302 498-2 mogą być eksploatowane w zakresach częstotliwości od 2,5 do 2,69 i od 2,9 do 3,4 GHz przy maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy wynoszącej – 50 dBm/MHz.
- (²) W celu ochrony służb radiowych instalacje inne niż stałe (zastosowanie B) muszą spełniać następujący wymóg dotyczący widmowej gęstości całkowitej mocy promieniowania:
- w zakresach częstotliwości od 2,5 do 2,69 GHz oraz od 4,8 do 5 GHz widmowa gęstość całkowitej mocy promieniowania musi być o 10 dB niższa od maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy;
 - w zakresie częstotliwości od 3,4 do 3,8 GHz widmowa gęstość całkowitej mocy promieniowania musi być o 5 dB niższa od maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy.
- (³) Ograniczenie aktywności nadawania do 10 % na sekundę.

5.2. Urządzenia do analizy materiałów budowlanych (BMA)

- Dozwolone na mocy niniejszej decyzji urządzenia do analizy materiałów budowlanych spełniają następujące wymagania:
 - nadajnik jest włączony jedynie wówczas, gdy jest obsługiwany ręcznie przy pomocy włącznika bez blokady, dotyka analizowanego materiału lub jest w bliskiej odległości od niego, a emisje są skierowane w kierunku obiektu;
 - nadajnik BMA musi się wyłączyć po upływie maksymalnie 10s, jeżeli nie wykryto ruchu;
 - widmowa gęstość całkowitej mocy promieniowania musi być o 5 dB niższa od wartości granicznych maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy wskazanych w tabeli poniżej;
- Emisje z urządzeń BMA są utrzymywane na minimalnym poziomie i w żadnym przypadku nie mogą przekroczyć wartości granicznych maksymalnej mocy wskazanych w poniższej tabeli, przy urządzeniu BMA na reprezentatywnej ścianie zgodnie z definicją w normach ETSI EN 302 435-1 oraz EN 302 498-2.

Wymagania techniczne		
Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
Poniżej 1,73 GHz	– 85 dBm/MHz (¹)	– 45 dBm
1,73 do 2,2 GHz	– 65 dBm/MHz	– 25 dBm
2,2 do 2,5 GHz	– 50 dBm/MHz	– 10 dBm
2,5 do 2,69 GHz	– 65 dBm/MHz (¹)	– 25 dBm
2,69 do 2,7 GHz	– 55 dBm/MHz (²)	– 15 dBm
2,7 do 3,4 GHz	– 70 dBm/MHz (¹)	– 30 dBm
3,4 do 4,8 GHz	– 50 dBm/MHz	– 10 dBm

Wymagania techniczne

Zakres częstotliwości	Maksymalna średnia widmowa gęstość mocy (e.i.r.p.)	Maksymalna moc szczytowa (e.i.r.p.) (mierzona przy 50 MHz)
4,8 do 5 GHz	- 55 dBm/MHz ^(?)	- 15 dBm
5 do 8,5 GHz	- 50 dBm/MHz	- 10 dBm
powyżej 8,5 GHz	- 85 dBm/MHz	- 45 dBm

⁽¹⁾ Urządzenia wykorzystujące mechanizm „Listen Before Talk” (LBT) określony w zharmonizowanej normie EN 302 435-1 mogą być eksploatowane w zakresie częstotliwości od 1,215 do 1,73 GHz przy maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy wynoszącej - 70 dBm/MHz i w zakresach częstotliwości od 2,5 do 2,69 i od 2,7 do 3,4 GHz przy maksymalnej średniej widmowej gęstości mocy wynoszącej - 50 dBm/MHz.

⁽²⁾ W celu zapewnienia ochrony pasm częstotliwości wykorzystywanych przez służbę radioastronomiczną (RAS), tj. od 2,69 do 2,7 GHz oraz od 4,8 do 5 GHz, widmowa gęstość całkowitej mocy promieniowania musi wynosić poniżej - 65 dBm/MHz.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszającego cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe, oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1344/2011

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 354 z dnia 28 grudnia 2013 r.)

Strona 271, załącznik I, kolumny „Kod CN”/„TARIC”, pozycja „ex 3920 49 10”/„30”, kolumna „Wyszczególnienie”:

zamiast: „Folia z kopolimeru poli(chlorku winylu)
— zawierająca 45 % masy lub więcej wypełniaczy
— na podłożu (!)”,

powinno być: „Folia z kopolimeru poli(chlorku winylu)
— zawierająca 45 % masy lub więcej wypełniaczy
— na podłożu”.

Strona 313, załącznik I, kolumny „Kod CN”/„TARIC”, pozycja „ex 9405 40 39”/„10”, kolumna „Wyszczególnienie”:

zamiast: „Moduł oświetleniowy otoczenia o długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 600 mm, oparty na źródle światła szeregu 3 lub większym, ale nie większym niż 9 specyficznych jedno chipowych diod, emitujących czerwone, zielone i niebieskie światło, zamontowanych na płytce obwodów drukowanych, ze światłem sprzężonym z przodem i/lub tyłem płaskiego odbiornika telewizyjnego (!)”,

powinno być: „Moduł oświetleniowy otoczenia o długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 600 mm, oparty na źródle światła szeregu 3 lub większym, ale nie większym niż 9 specyficznych jedno chipowych diod, emitujących czerwone, zielone i niebieskie światło, zamontowanych na płytce obwodów drukowanych, ze światłem sprzężonym z przodem i/lub tyłem płaskiego odbiornika telewizyjnego”.

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EU) nr 722/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 192 z dnia 1 lipca 2014 r.)

Tytuł w spisie treści oraz tytuł na stronie 9:

zamiast: „ROZPORZĄDZENIE RADY (EU) NR 722/2014 z dnia ...”,

powinno być: „ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 722/2014 z dnia ...”.

Strona 23, załącznik I, wiersz „ex 4408 39 30”/„10” otrzymuje brzmienie:

„ex 4408 39 30	10	Arkusze na forniry z drewna okoumé, o grubości nieprzekraczającej 6 mm, nieszlifowane, niestругane, w rodzaju stosowanych do wyrobu sklejk	0 %	31.12.2018”
----------------	----	--	-----	-------------

Strona 29, załącznik I, kolumny „Kod CN”/„TARIC”, pozycja „ex 9014 10 00”/„30”, kolumna „Wyszczególnienie”:

zamiast: „Kompas elektroniczny jako czujnik geomagnetyczny, w obudowie (np. CSWLP, LGA, SOIC) odpowiedniej do w pełni zautomatyzowanego montażu płytek obwodu drukowanego, z następującymi głównymi elementami:

- kombinacji jednego lub więcej monolitycznych układów scalonych specjalizowanych (ASIC) oraz
- jednym lub więcej czujnikami mikroelektromechanicznymi (MEMS) wyprodukowanymi w technologii półprzewodnikowej, z komponentami mechanicznymi rozmieszczonymi w strukturze trójwymiarowej na materiale półprzewodnikowym

w rodzaju stosowanych do wyrobu produktów objętych działami 84–90 i 94 (!)”,

powinno być: „Kompas elektroniczny jako czujnik geomagnetyczny, w obudowie (np. CSWLP, LGA, SOIC) odpowiedniej do w pełni zautomatyzowanego montażu płytek obwodu drukowanego, z następującymi głównymi elementami:

- kombinacji jednego lub więcej monolitycznych układów scalonych specjalizowanych (ASIC) oraz
- jednym lub więcej czujnikami mikroelektromechanicznymi (MEMS) wyprodukowanymi w technologii półprzewodnikowej, z komponentami mechanicznymi rozmieszczonymi w strukturze trójwymiarowej na materiale półprzewodnikowym

w rodzaju stosowanych do wyrobu produktów objętych działami 84–90 i 94”.

Sprostowanie do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 135 z dnia 31 maja 1994 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 6, tom 2, s. 252)

Strona 252, motyw drugi:

zamiast: „jeżeli ograniczenia działalności instytucji kredytowej zostaną zniesione, to wskazane jest, aby rozważyć sytuację, jaka może powstać w przypadku nierozporządzalności wkładów w instytucji kredytowej, która ma swoje oddziały w innych Państwach Członkowskich; (...)”,

powinno być: „jeżeli ograniczenia działalności instytucji kredytowej zostaną zniesione, to wskazane jest, aby rozważyć sytuację, jaka może powstać w przypadku niedostępności wkładów w instytucji kredytowej, która ma swoje oddziały w innych państwach członkowskich; (...)”.

Strona 252, motyw dziewiąty:

zamiast: „systemy gwarancji depozytów muszą działać, skoro tylko depozyty będą nierozporządzalne;”,

powinno być: „systemy gwarancji depozytów muszą działać, skoro tylko depozyty będą niedostępne;”.

Strona 253, motyw jedenasty:

zamiast: „harmonizacja systemów gwarancji depozytów na obszarze Wspólnoty jako taka nie kwestionuje istnienia systemów już funkcjonujących, których celem jest ochrona instytucji kredytowych, gwarantując w szczególności ich wypłacalność oraz ich płynność, aby uniknąć sytuacji, w której depozyty złożone w tych instytucjach, łącznie z ich oddziałami znajdującymi się w innym Państwie Członkowskim, mogłyby stać się nierozporządzalne; (...)”,

powinno być: „harmonizacja systemów gwarancji depozytów na obszarze Wspólnoty jako taka nie kwestionuje istnienia systemów już funkcjonujących, których celem jest ochrona instytucji kredytowych, gwarantując w szczególności ich wypłacalność oraz ich płynność, aby uniknąć sytuacji, w której depozyty złożone w tych instytucjach, łącznie z ich oddziałami znajdującymi się w innym państwie członkowskim, mogłyby stać się niedostępne; (...)”.

Strona 254, motyw dziesiętnasty:

zamiast: „w niektórych Państwach Członkowskich za nierozporządzalne depozyty nie jest płacone żadne odszkodowanie w całej ich wysokości, aby skłonić deponentów do dokładnego sprawdzenia jakości instytucji kredytowych; (...)”,

powinno być: „w niektórych państwach członkowskich za niedostępne depozyty nie jest płacone żadne odszkodowanie w całej ich wysokości, aby skłonić deponentów do dokładnego sprawdzenia jakości instytucji kredytowych; (...)”.

Strona 254, art. 1 pkt 3:

zamiast: „3) »depozyt nierozporządzalny« oznacza depozyt, którego termin płatności zgodnie z obowiązującymi i kontraktowymi warunkami upływa i jest do zapłacenia przez instytucję kredytową, jednakże nie został jeszcze zapłacony, przy czym występuje jeden z obydwu następujących przypadków: (...)”,

powinno być: „3) »depozyt niedostępny« oznacza depozyt, którego termin płatności zgodnie z obowiązującymi i kontraktowymi warunkami upływa i jest do zapłacenia przez instytucję kredytową, jednakże nie został jeszcze zapłacony, przy czym występuje jeden z obydwu następujących przypadków: (...)”.

Strona 255, art. 3 ust. 1 akapit drugi tiret drugie:

zamiast: „— ma na celu uniknięcie, aby depozyty złożone w instytucjach kredytowych należących do tego systemu mogły się stać nierozporządzalne i dysponuje niezbędnymi środkami do realizacji tego celu,”

powinno być: „— ma na celu uniknięcie, aby depozyty złożone w instytucjach kredytowych należących do tego systemu mogły się stać niedostępne i dysponuje niezbędnymi środkami do realizacji tego celu,”

Strona 260, załącznik II, lit. b) zdanie pierwsze:

zamiast: „b) system zabezpieczenia Państwa Członkowskiego przyjmującego spełni roszczenia płatności dotyczące dodatkowego odszkodowania, jeżeli odpowiednie władze Państwa Członkowskiego pochodzenia złożyły deklarację dotyczącą nierozporządzalności depozytów.”,

powinno być: „b) system zabezpieczenia państwa członkowskiego przyjmującego spełni roszczenia płatności dotyczące dodatkowego odszkodowania, jeżeli odpowiednie władze państwa członkowskiego pochodzenia złożyły deklarację dotyczącą niedostępności depozytów.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 300 z dnia 14 listopada 2009 r.)

Strona 99, art. 29, nowy art. 8 ust. 6a lit. d) zmienianego rozporządzenia (WE) nr 561/2006

zamiast: „d) po dniu 1 stycznia 2014 r., w przypadku prowadzenia pojazdu w godzinach od 22.00 do 06.00, pojazd obsługuje kilku kierowców lub okres prowadzenia pojazdu określony w art. 7 zostaje skrócony do trzech godzin.”,

powinno być: „d) po dniu 1 stycznia 2014 r., w przypadku prowadzenia pojazdu w godzinach od 22.00 do 06.00, pojazd obsługuje załoga kilkuosobowa lub okres prowadzenia pojazdu określony w art. 7 zostaje skrócony do trzech godzin.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL